

מועצה אזורית לב השרון

ישיבת מליאה מספר 62

ישיבה מיום 22.05.23

נוכחים :

ראש המועצה	-	עמיר ריטוב
חבר מליאה, גנות הדר	-	רעם שאול
חבר מליאה, בני דרור	-	קובי רייך
חבר מליאה, יעף	-	לביא זמיר
		רוני פרידמן פלומן
		רן להב
		רוני חיון
		בני דגמי
		גלית ברגר
		אורי בכרך
		סיון חרמוני
		אפרים חגיגי

משתתפים נוספים :

גזבר המועצה	-	מאיר שביט
מנכ"ל המועצה	-	פנינה אמויאל משה
יועמ"ש	-	עו"ד רונית עובדיה
מבקרת המועצה	-	מירב לביא
		יאיר מדר
		אוהד ליברובסקי

סדר יום:

- סעיף 1 – דו"ח ראש המועצה
סעיף 2 – היכרות עם מנהל מחלקת גבייה
סעיף 3 – אישור דוח הממונה על תלונות הציבור לשנת 2022
סעיף 4 – אישור תב"רים
סעיף 5 – אישור מזכירת ועדת בחירות
סעיף 6 – אשרור נוסח סופי חוק עזר פינוי פסולת
סעיף 7 – שונות

פרוטוקול

עמיר ריטוב: מליאה מספר 62. בוא, חברים, בואו, מי שרוצה לדבר... אני הזמנתי לכאן את יו"ר ועדת ההורים, יו"ר הנהגת ההורים של בית ספר הדר השרון, אוהד, שרוצה לומר כמה מילים. בבקשה.

אוהד ליברובסקי: שלום, אוהד ליברובסקי.

עמיר ריטוב: בוא, בוא לפה.

אוהד ליברובסקי: יושב ראש של הדר השרון ויושב ראש של הנהגת הורים מישורית שזה מאגד את כל בתי הספר. אנחנו, רוצה להעלות שני סעיפים שבוערים לנו והם דחופים לנו. אחד זה השימוש באוטובוסים צהובים. כרגע יש נוהל שהמועצה גובה לא מעט כסף עבור שימוש באוטובוסים צהובים. מה שזה אומר שאלה שהצביעו עבור בני ושמיר בהדר השרון וימאות 440 שקל. אלה שהצביעו עבור לביא משלמים 480 שקל, תבדקו למה זה, אני מדבר על ימאות, וחברנו בעמק חפר משלמים 100 שקל שזה העלות החוזה.

עמיר ריטוב: אז לגבי זה, תודה, זה אחד.

אוהד ליברובסקי: רגע, לפני זה, לא סיימתי מה שאני מבקש.

עמיר ריטוב: לא, לא, על זה, אתה רוצה שיהיה ב-100 שקל.

אוהד ליברובסקי: לא, אני לא רוצה שיהיה 100 שקל.

עמיר ריטוב: הכול בסדר.

אוהד ליברובסקי: אני רוצה, אני מבקש שהמועצה, שהאוטובוסים הצהובים כמו שהם

היום בתקציב ... משמשים איזו שהיא קופה קטנה, לא יהוו מקור רווח

למועצה ובתי הספר היסודיים ... ישלמו אך ורק מחיר עלות, שזה ייבחר

בוועדה או בכל גורם מקצועי אחר שיגידו.

עמיר ריטוב: בשביל זה אני רוצה לענות לך שהייתי שמח שזה היה חינוך, זה עניין של

תקציב. תקציב המועצה אושר. אפשר לעשות שינויים בתקציב. אפשר. רגע,

אוהד ליברובסקי: אני יכול רגע? כי זה לא בתקציב.

עמיר ריטוב: מה?

אוהד ליברובסקי: זה לא בתקציב.

עמיר ריטוב: זה בתקציב.

אוהד ליברובסקי: אם תראה לי סעיף של מקור רווח מאוטובוסים צהובים, מה שתראה,

עמיר ריטוב: זה לא נכון,

אוהד ליברובסקי: זה קופה קטנה.

דוברת: אוהד, זה לא מקור רווח. זה לא רווח.

עמיר ריטוב: אין לזה סעיף מיוחד. בהכנסות של מחלקי תחבורה זה נלקח בחשבון.

אוהד ליברובסקי: השאלה מי קבע את התעריפים. מה קובע את התעריפים?

פנינה אמויאל משה: אני אסביר שנייה אחת. מה שקורה, זה כבר עלה בשנים עברו, אני

מכירה את זה, זה עוד בקדנציות קודמות עלה ואנחנו עשינו תיקונים, ומה

שהיום, אני שלחתי גם לחברים את הנוסחה המדויקת שאיתה מחלקת

תחבורה עובדת, ואני יכולה להבטיח לך, שום רווח אין כאן. יש כאן אך ורק

את העלות שעולה להסיע. יש גם מקומות שאם זה בתוך הגוש, כמו

שבמקרה הזה של עמק חפר שהם לוקחים 100 שקלים, אז אנחנו בתוך הגוש

לוקחים.

אוהד ליברובסקי: הם לא לוקחים מחירים, הם לא לוקחים בכלל.
 פנינה אמויאל משה: בסדר. אז אנחנו בתוך הגוש גם לוקחים לפעמים 100 שקלים
 ולפעמים גם לא לוקחים אם זה נסיעות מאוד מאוד קצרות. נסיעות
 למכמורת הן נסיעות ארוכות, יש תחשיב. אתה יכול לקחת, ללכת למחלקת
 תחבורה, לראות את התחשיב מסודר. אף אחד לא שולף את זה. יש מספר
 קילומטר כפול עלות.

אוהד ליברובסקי: רגע, שנייה. חישבנו את כמות הקילומטר מהדר השרון, רגע, למכמורת
 וחזרה, זה לא מגיע, כפול שתי שקל לזה? זה לא מגיע,
 (מדברים ביחד)

אוהד ליברובסקי: אין לי בעיה לשלם עלות. חבר'ה, אין לי בעיה לשלם עלות. הבית ספר
 ישלם את העלות המלאה שזה עולה פלוס פחת מסוים. אבל לא יהיה מקור
 רווח.

פנינה אמויאל משה: אוהד, אני אשב יחד איתך ומנהל מחלקת תחבורה ואתה תראה
 שאין בזה שקל רווח אין.
 אוהד ליברובסקי: אני חולק עלייך, אבל,
 פנינה אמויאל משה: בסדר, נשב.

עמיר ריטוב: אבל שנייה, נגיד שיש בזה רווח, טוב? יש בזה רווח, טוב? אנחנו מרוויחים
 כסף, נהדר. זה תקציב המועצה. אם רוצים להוציא את זה אין שום בעיה,
 תביאו מקור תקציבי. עכשיו אני צריך להגיד לכם, כפי שאתם יודעים, רוב
 תקציב המועצה הולך לנוער ולחינוך, שמה הכסף שלנו מושקע. אנחנו מנסים
 קצת גם לשפר את החזות של הישובים, אבל זה בקטנה, אנחנו, רוב הכסף
 של המועצה הזאת הולך,

אפרים: אם הולך למען החינוך, אז אם אפשר להוריד בעלויות של הדבר הזה.
 עמיר ריטוב: אפשר.

אפרים: זה חלק מחינוך הרי.

עמיר ריטוב: בסדר, אבל תביא לי מקור אחר.

אפרים: בסדר. אז צריך לחשוב על זה. פה עולה סוגיה, אז אנחנו צריכים לשבת ולפתור את זה בבת אחת.

רוני פרידמן פלומן: אותה סוגיה קיימת בצורה לא פחות בהסעות נוער.

אוהד ליברובסקי: נכון.

פנינה אמויאל משה: ואיפה זה נגמר? איפה זה מתחיל ואיפה זה נגמר?

אוהד ליברובסקי: איפה זה נגמר? שלא צריכים להרוויח ... מאוטובוסים צהובים. לא צריכים להרוויח עליהם, צריכים לכסות עלויות.

עמיר ריטוב: צריך לשבת על הנוסחה הזאת ולראות אם הנוסחה הזאת, אם אפשר לשפר אותה.

אוהד ליברובסקי: אם תלכו על המספר שנקבע שני שקל לקילומטר מקובל לחלוטין.

אפרים: שני שקל לקילומטר לא נראה לי הגיוני. בוא, אני חייב להגיד לך משהו, כי אני נמצא בתוך הענף הזה, אתה יודע, שני שקל זה לא הגיוני, כי יש לזה עלויות מסוימות. כי אוטובוס שני שקל לקילומטר זה לא מציאותי בכלל. אולי זה שני שקל לקילומטר,

אוהד ליברובסקי: אתה לא צריך לשלם לאוטובוס כי הוא כבר משולם. הוא במועצה, זה אוטובוס צהוב, הוא יושב. הוא יושב מפצח גרעינים בזמן שהוא יכול להסיע אותנו.

אפרים: אז זה כבר משהו אחר. אם ממקסמים את השירות של האוטובוסים הצהובים, וזה סוגיה שגם צריך להעלות.

דובר: האוטובוס מלא?

אוהד ליברובסקי: מה?

אפרים: זה אוטובוס שנוסע לימאות, הוא מלא.

אוהד ליברובסקי: זה אוטובוס שנוסע לימאות,

דובר: החשבון שלך זה שני שקל לחמישים ילדים.

אוהד ליברובסקי: לא, לקילומטר, שני שקל לקילומטר. זה התחשיב והם מחייבים אותנו ביותר.

רן להב: אפשר לתפוס איזו מילה? אני לא יכול להתגבר על הקול שלכם.

פנינה אמויאל משה : שנייה, רן.
 אורי בכרך : כל המועצה, כל התלמידים נוסעים בצהובים? רק בצהובים?
 פנינה אמויאל משה : למכמורת הרוב זה אוטובוסים צהובים.
 אוהד ליברובסקי : לא נכון.
 פנינה אמויאל משה : תמיד, אוהד.
 אוהד ליברובסקי : יש בתי ספר שמשתמשים בזה, כמו בן ההדרים שלא משתמש בזה כי זה לא מסתדר לו בשעות.
 פנינה אמויאל משה : הרוב, איפה שמסתדר זה אוטובוסים צהובים, זה גם אינטרס שלנו. יש נוסחה, אני כתבתי לכם גם אותה בזמנו בקבוצה של המליאה. אני מציעה, עמיר, אנחנו לא נפתור את זה כאן. אני מציעה שאני אשב עם אוהד ביחד עם עמית שהוא יראה את הנוסחה ויוכל להיווכח במו עיניו שאנחנו לא מרוויחים.
 אוהד ליברובסקי : או הפוך, שתוכלו לתקן את זה.
 פנינה אמויאל משה : לתקן זה רק השולחן הזה.
 (מדברים ביחד)
 אוהד ליברובסקי : חבר'ה, דבר שני,
 אורי בכרך : אתה מייצג את כל המועצה עכשיו?
 אוהד ליברובסקי : אני מייצג את כל בתי הספר היסודיים. כל בתי הספר, גם לא יסודיים, אבל במקרה הזה בתי הספר היסודיים.
 אורי בכרך : אתה מדבר על אוטובוסים צהובים שלא רלוונטי רק לצהובים, זה רלוונטי לכל המערך ... נסיעה לימאות, נקודה.
 אוהד ליברובסקי : לא רק לימאות, לימאות, לתנועות הנוער, לכל דבר שניתן להשתמש באוטובוסים צהובים על פי הגבלות של מחלקת חינוך.
 עמיר ריטוב : בוא תעבור נושא.
 אוהד ליברובסקי : הוא שאל אותי שאלה, אני עונה, מה?
 עמיר ריטוב : לא, קדימה, מה?

אוהד ליברובסקי: חבריה, הנושא השני. חבריה, השנה מוסדות החינוך נפתחו, למרות שחתמו שיש את כל האישורים, הם נפתחו בלי כל האישורים הבטיחותיים הנדרשים על ידי משרד החינוך. אם את רוצה שאני אוכיח לך, יש דוחות אצלך כבר. יש את נושא מתקני הספורט. מתקני הספורט לא עשו להם בדיקה. אחרי קול צעקה של הורים שהתחילה בלב הפרדס, סליחה ... וזה עשו בדיקה לפני כחודש. לא מוכנים לתת לנו את ממצאי הבדיקה. לא מוכנים. אנחנו יודעים, יש ליקויים, בסדר, יש ליקויים. תביאו את הדוחות עם הליקויים, תסמנו וי מה טובל. אם יש ליקוי שלא דחוף זה, אבל זכות המנהלות וזכות יושבי הראש לדעת מה הליקויים שקיימים בבית ספר שלהם ומתי הם יתוקנו. אנחנו הודענו למנהלות, כל ההורים של בתי הספר היסודיים, הודענו למנהלות שביום רביעי בלי לקבל את הדוח הזה אנחנו לא מאשרים להשתמש במתקני משחק בבתי ספר, קרי אולמות ספורט ומגרשי כדורסל פתוחים, כל מקום שיש בו מתקן ספורט. כל מה שאנחנו מבקשים זה או לקבל את הדוח או לקבל מכתב של מהנדס המועצה שהוא מאשר להשתמש במתקנים האלה מבחינה בטיחותית.

אורי בכרך: אוהד, זה לא היה צריך להיות לפני,

פנינה אמויאל משה: רגע, רגע.

אוהד ליברובסקי: זה היה צריך להיות ב-15.8. לא היה לא את הדוחות האלה, לא דוח אגרונום ... בסוף בלי אישור אגרונום, סכנות נפשות. יש עוד עשרות לעשות, עוד מספר ישובים קטנים שלא נמסרו כמו כיבוי אש, כמו דברים כאלה, אין לכם אותם במערכת, תסמכי עליי, גם אם לא תבדקי. לא עשו עבודה יסודית. שלחתי היום מכתב למהנדס המועצה בבקשה ששנה הבאה ייערכו בצורה יותר מסודרת, יעשו צ'ק ליסט מסודר, וי, וי, וי על האישורים, יציגו את זה למנהלות וליושבי ראש לפני תחילת שנת הלימודים, כמו שקורה בכל מועצה אחרת. אבל עוד פעם, מה שלי חשוב זה מתקני הספורט שכרגע ילדים נמצאים שם מ-1 לינואר ללא אישור, וכל פציעה פה זה אלוהים יודע מי אחראי.

פנינה אמויאל משה: רגע, אני רוצה, רגע, רונן, רונן, רונן, אני רוצה להגיד על זה משהו. אוהד התכתב איתי מהבוקר, זו פעם ראשונה שאני שמעתי על זה הבוקר. אני לא יודעת לענות כי גם אילן איננו כאן וגם איציק שמטפל בנושא הזה לא נמצאים כאן, אז אני לא יכולה לענות מינואר, אני לא עונה על דברים שאני לא יודעת, אני רק אומר ככה. כל המתקנים תקינים, אוהד רוצה לקבל לידיו את המסמכים. הסברנו לו שהיות ויש שם כל מיני דברים, בגלל זה גם כתבה גילה את מה שהיא כתבה וביקשה את התוספת של ה-210 אלף שקלים בתב"ר כדי לעשות את התיקון ליקויים, אבל זה לא דברים שהם בקדימות אחד, זה לא דברים שפוגעים בבטיחות, זה לא דברים שצריך לסגור בשבילם את המתקנים, וכמו שאתם רואים, המכתב הזה נכתב לטובת המליאה כדי שתוכל,

אוהד ליברובסקי: ...

פנינה אמויאל משה: אוהד, אני נתתי לך לדבר, תיתן לי לסיים בבקשה. הוא נכתב למליאה כדי שהמליאה תאשר את התקציב לתיקון הליקויים. אנחנו לא מעבירים את הדוחות המפורטים כרגע להנהגות ההורים עד שמהנדס המועצה לא עובר עליהם ושולח להם את המכתבים. הסברתי את זה לאוהד, למרות זאת הוא בחר להגיע לכאן למליאה. בבקשה, אז אמרת את הדברים. מהנדס המועצה, ואני חוזרת ואומרת את זה, מהנדס המועצה יקרא את כל הדוחות, יוציא מכתבים להנהגות ההורים. אם אתה חושב שאנחנו לא אומרים את האמת ואנחנו,

אוהד ליברובסקי: לא, לא, לא, אתם לא אומרים את האמת כי הדוחות האלה אצלכם כבר כמעט חודש, והיה למהנדס המועצה מספיק זמן להתייחס אליהם. חבר'ה, היה לכם מעל חודש להתייחס לדוחות האלה. בתור בנאדם שמאשר 300 בתי ספר בשנה, להתייחס לשש דוחות של המועצה, חצי שעה אם אני מתאמץ וכותב ביד שמאל. אין שום סיבה שמחר מהנדס המועצה לא ייתן, ישלח מייל.

פנינה אמויאל משה: מהנדס המועצה יעשה את זה בזמנו,

אוהד ליברובסקי: אין סיבה שמחר מהנדס המועצה לא ישלח מייל לכל מנהלת שהמתקנים אצלה תקינים, ואם לא תקינים מיום רביעי אנחנו לא נשתמש בהם עד שתחליטו שהם תקינים.

פנינה אמויאל משה: אוהד, אתה יכול להחליט לא להשתמש במתקנים, אני גם כתבתי לך את זה במשך כל היום, מהבוקר כשהתכתבת איתי. אתה מוזמן לעשות את זה, אתה יכול להוציא מכתבים, וכבר הוצאת, הוצאת את המכתב לשונית. אני חוזרת ואומרת, אתה לא תקבל את זה עד שמהנדס המועצה,

אוהד ליברובסקי: בסדר, מהנדס המועצה זה עניין של יום-יומיים.

(מדברים ביחד)

אורי בכרך: בסדר, עכשיו אתה מעלה את זה פה בישיבת מליאה, פנינה אמויאל משה: זה מה שאמרנו, זה בדיוק מה שאמרנו, אורי, זה גם מה שאמרנו למנהלת בית הספר שלו, שעד יום ראשון זה יהיה.

אורי בכרך: עד ערב החג הוא מקבל את זה.

פנינה אמויאל משה: אבל אם אפשר להעלות פרובוקציה, אז למה שלא נעשה את זה? אז בוא נעשה את זה.

(מדברים ביחד)

אוהד ליברובסקי: אמרתם שעד יום ראשון זה יהיה? חבר'ה, עד יום ראשון נקבל? מצוין. יום אחד לא ימות העולם. חבר'ה, ואני מבקש עוד פעם, שהפעם, בבקשה, ינהלו את נושא הבטיחות, לא מעניין אותי שיפוצים, לא מעניין אותי צבע, לא מעניין אותי חידוש ונראות, הנושא של בטיחות, שהפעם מישהו יתייחס לזה ולא יפתחו. כי כשאתה, כשדיברתי איתך ואמרתי לך: עמיר, אתה חתמת על משהו שלא קיים, אמרת יש לי מנהלת מחלקת חינוך, היא הטעתה אותי.

עמיר ריטוב: לא אמרתי.

אוהד ליברובסקי: מוקלט, אדוני.

עמיר ריטוב: אני אמרתי שהיא הטעתה אותי?

אוהד ליברובסקי: כן.

עמיר ריטוב: לא.

אורי בכרך: ... תמיד אומרים בבית ספר גם מה צריך ומה לא. אתם חילקתם את זה בעצמכם למהו בטיחותי ומהו לא בטיחותי?

אוהד ליברובסקי: לא, זה גם לא מעניין אותנו ... רגע, לא, מה שביקשנו, יש, נערך סקר בטיחות על ידי יועץ בטיחות של המועצה. אנחנו ביקשנו, כל מה שביקשנו זה לקבל את הסקר הזה ולראות אם יש לנו מה להוסיף עליו, זה הכול.

אורי בכרך: אוהד, מתי נעשה הסקר?

אוהד ליברובסקי: אני לא יודע אם נעשה בכלל עדיין.

אורי בכרך: לא, הסקר שהיה. יש דוח שאתה אומר שלא רוצים, הדוח הזה מתי נעשתה הבדיקה?

אוהד ליברובסקי: של ... לפני כחודש.

אורי בכרך: בסדר.

אוהד ליברובסקי: לא, ספורט היה אמור להיעשות באוגוסט. באוגוסט שעבר לפני פתיחת הלימודים, לא נעשה. נעשה לפני כחודש.

עמיר ריטוב: תודה רבה.

אוהד ליברובסקי: אני אומר, נושא הבטיחות, מה שאנחנו ביקשנו ומהנדס המועצה אישר לי היום שנקבל.

אורי בכרך: אתה לא מדבר רק על מגרשי ספורט?

אוהד ליברובסקי: לא, כל הבטיחות של כל בתי הספר. יש דוח שניים-שלושה עמודים שאנחנו נקבל את זה ונגיד אם יש לנו משהו חדש להעיר. זה הכול.

עמיר ריטוב: אוהד, אוהד, תודה רבה.

(מדברים ביחד)

אוהד ליברובסקי: למה לא לקבל את הדוח? אז מה אם יש הערות?

פנינה אמויאל משה: אוהד, בדיוק מהסיבה שאמרתי קודם.

אוהד ליברובסקי: סליחה?

פנינה אמויאל משה: כי כשאתה תראה שם רשת קרועה, אז זה יהיה שכל המתקן לא כשר. לכן, לכן, תקשיב, אוהד, לא נעים לי, אתה קורא לנו כאן שקרנים, אז אני לא רוצה להגיד את זה,

אוהד ליברובסקי: לא ...

פנינה אמויאל משה: לא, אתה אומר את זה וגם כתבת את זה, וגם עניתי לך על זה היום. אני אומרת לך, אנחנו לא שולחים,

אוהד ליברובסקי: סליחה, תקראי את ה-SMS שכתבתי לך, אם קראתי לך שקרנית. פנינה אמויאל משה: אוהד, אוהד, אנחנו לא שולחים את המפורט מהסיבה המאוד מאוד פשוטה, אין שם קדימות מספר אחת, וכל דבר שיש שם איזו שהיא רשת קרועה תהפוך להיות עכשיו מתקן לא כשר.

אוהד ליברובסקי: אז תהיו שקופים ותפרסמו את זה.

פנינה אמויאל משה: אז תמתין, אז תמתין קודם כול למכתב מהנדס העיר,

אוהד ליברובסקי: למה אני צריך להמתין חודש? למה אני צריך להמתין חודש? עמיר ריטוב: תודה. אוהד. תסתכל עליי.

אוהד ליברובסקי: יום ראשון אנחנו מקבלים את זה?

עמיר ריטוב: כן.

אוהד ליברובסקי: יום ראשון.

(מדברים ביחד)

עמיר ריטוב: בואו תהיו איתי רגע. בואו רגע. אוהד, ביי, אוהד.

רן להב: פנינה.

פנינה אמויאל משה: כן, רן, שנייה.

עמיר ריטוב: כן, רן, דבר. דבר.

פנינה אמויאל משה: רן, בבקשה.

רן להב: אפשר?

פנינה אמויאל משה: כן.

רן להב: לגבי הנושא הקודם שדיברתם עליו, על האוטובוסים הצהובים. אז קודם

כול, אני רוצה לעדכן. מי שמבין בזה, אולי היחיד שיבין בזה זה אפי, אז

להחזיק אוטובוסים, את הצהובים האלה זה הדבר הכי לא כלכלי שיכול להיות. כדי שאפשר יהיה להחזיק אוטובוסים בכמות כזאת וזה יהיה משהו שהוא כלכלי, האוטובוסים האלה צריכים לעבוד 24/7 עם שלושה צוותים של נהגים שעובדים מסביב לשעון, ורק אז זה מחזיר את ההוצאות שיש, למרות שכאן ההוצאות קצת יותר נמוכות מאחר וחלק ניכר מהעלות שלהם מומנה על ידי מפעל הפיס, אנחנו רק השתתפנו. עדיין העלות של הפחת היא מאוד מאוד גבוהה. ולכן בעצם ההחלטה פה היא החלטה לגמרי פוליטית או כלכלית, איך שתקראו לזה, בדיוק כמו שיאיר אמר לפני דקה או כמה דקות, כי מה שקורה בעצם, העלויות הקבועות הן משולמות, כל הזמן, גם של ה שכר של הנהגים, הביטוח, התחזוקה, הפחת, הכול משולם. הדבר היחיד שמשתנה פה זה מחיר הדלק. מחיר הדלק זה לא המחיר שנקבתם בו, הנוסחה הזאת שבנו אותה זה נוסחה פיקציה. אפשר לבדוק איזה נוסחה שרוצים, אבל זה לא נוסחה אמיתית. הקטע הוא שיש פה איזה סוג של סבסוד צולב שבאמת יש הכנסות דרך האוטובוסים האלה וזה קורה גם בקטע הספציפי הזה של החינוך, אבל בעיקר, כפי שרוני גם מכירה, זה מעיק ומכביד על הנוער, ובעיקר על הטיולים של הנוער שהם משתמשים באוטובוסים הצהובים, כי זה מייקר בצורה מטורפת את העלויות של הטיולים. אם היו מחייבים רק את עלות הדלק, מחיר הטיול להורים היה הרבה יותר תנמוך. אבל כן, היינו מאבדים מקור הכנסה, כמו שיאיר אמר, זה נלקח כבר בתקציב, זה חלק מההכנסות הסמויות או העקיפות, לא יודע איך נקרא לזה, וזאת החלטה כלכלית פוליטית, איך שתקראו לזה. הנוסחה היא לא רלוונטית, הסתכלתי עליה. זה סתם נוסחה, אפשר לבנות עשרת אלפים נוסחאות. מה שצריך, אם רוצים שזה יהיה אמיתי, זה רק לחייב בעלות הדלק, שום דבר אחר לא.

עמיר ריטוב : תודה רבה.

רן להב: וכמו שאמרתם, זה לא נושא חדש, זה כבר קדנציה שלישית שאני מדבר על זה. ועד עכשיו החליטו להמשיך ולעשות סבסוד צולב, ואם תחליטו אחרת, אז צריך לשנות את זה.

פנינה אמויאל משה: שנייה רגע, נראה שהוא סיים, דקה. רן, יש עוד משהו שאתה רוצה להוסיף?

רן להב: לא, לא.

פנינה אמויאל משה: אז כן, בבקשה, רוני.

(מדברים ביחד)

רוני פרידמן פלומן: אני רוצה להגיד רגע, אפשר לדבר או לא? אני רוצה להגיד רגע לזכות פנינה שבקדנציה הקודמת החישוב היה לפי עלויות אוטובוסים פרטיים שיצר עלות יותר גבוהה. הנוסחה הזאת יותר טוב. האם היא מושלמת, אנחנו לא יודעים. אני חושבת שהפתרון היחיד הוא לצבוע את זה בתהליך התקציב הבא גם לחינוך וגם לנוער ובדיוק להגיד כמה באמת מהתקציב של רותם אני אמורה לגייס מהורים או שהוא חיובים על הסעות, דרור וכולי. ואותו כנ"ל בחינוך, ולקבל החלטה מושכלת, כי אין לנו שום יכולת לקבל החלטה, זה לא משנה מה לכתוב,

עמית: אמרתי זה מדיניות, בדיוק.

רוני פרידמן פלומן: ובייחוד,

קובי רייך: אבל יש לי שאלה. אני יושב פה כבר ארבע שנים ואני שומע את הדיון הזה על אוטובוסים מספר פעמים, ויש פה אנשים שמדברים בעובדות ואני רוצה להעריך שהם מבינים על מה הם מדברים, אבל אני אף פעם לא ראיתי, אפשר לעשות את זה ביד קשורה, כמה במהלך שנת 2022 הוצאנו על כל העלויות על אוטובוסים צהובים, כמה הכנסנו, קודם כול שראה מספר. מדברים פה כולם אני ואני יודע ואני זה, מספרים, חברים, הכול זה מספרים. זה חשבונאות. תביאו את העלות, נראה כמה הרווחנו. אולי צריך להוריד מהרווחים האלה? אולי זה לא ראוי? ואולי גם לא הרווחנו בכלל?

אנשים מדברים פה, אבל אני רוצה לראות מספרים, כי החיים הם במספרים.

רוני פרידמן פלומן: יכול להיות שאין למאיר חשבון כזה. אני אפילו לא יודעת.

קובי רייך: לא יודע, לא שאלנו אותו, בואו נשאל אותו. שווה להציג את זה פעם אחת ולתמיד, כדי שאנחנו לא נהיה בערפל, כי כמו שרן אומר וכמו שיאיר אומר, כל אחד יכול להגיד פה את התחושות שלו על המעט שהם יודעים, אני לא מזלזל בזה, אני רק אומר, אני רוצה לקבל מספרים.

דובר: הכול מספרים.

קובי רייך: אז תציגו אותם.

עמיר ריטוב: טוב, חברים, אני מתחיל, מתחילים את הישיבה. תביעת פרדסיה. תראו, אני רוצה לעדכן אתכם אפילו שזה מוקלט ואנחנו כבר אחרי, אז לא רציתי לדבר לפני זה, כי היה בית משפט. אני עשיתי את המהלך הזה מתוך ידיעה ברורה שהסיכויים הם מאוד נמוכים, כי לא העברנו את אזור הרישום שלהם וכולי וכולי, אבל מתוך כוונה להראות לבית ספר דרור, למנהלת ולצוות המורים שאנחנו איתם, שאני הולך איתם עד הסוף. יכולתי להסתדר בלי בית משפט, אמרתי אני אלך לבית משפט בשביל שיבינו שאנחנו איתם, ואני אגיד לכם למה. בסופו אין לנו מורים, אין לנו כיתות, יש לנו שם באמת בעיות חמורות מאוד, וזה נובע מכך שילדי פרדסיה שכבר יש לי הסכם חתום במשרד החינוך, אני, ראש המועצה ומי שהיה אחראי על החינוך, על הבינוי בחינוך, שב-2021 הם לומדים, לא מתחילים לבנות, לומדים בפרדסיה. 21 ילדי פרדסיה לומדים בפרדסיה. איזה שיקול אני יכול לקבל לדעתכם כשאומרים לי: אם ילדי פרדסיה יוצאים, אנחנו 25 ילדים בכיתה, אם הם נשארים, אנחנו 40 ילדים בכיתה. אנחנו צריכים לבנות עכשיו עוד קרוונים.

קובי רייך: מה האינטרס שלו לא לעשות בית ספר אצלו? למה, מה?

עמיר ריטוב: כי יש לנו בית ספר מצוין.

קובי רייך: לא, למה.

עמיר ריטוב: לא, למה, אה.

קובי רייך : בית ספר מצוין.
 עמיר ריטוב : עם 40 ילדים זה בית ספר מצוין?
 אפרים : לא, למה הוא צריך את הבלגן? אצלו יעשה מגורים, יעשה זה, למה הוא
 יסגור ...
 עמיר ריטוב : אנחנו הצענו לו, מה שהצענו לו,
 (מדברים ביחד)
 עמיר ריטוב : קודם כול, אני רוצה להפתיע אותך, אתה צודק, הילדים שלנו לא שהם ...
 בפרדסיה, הם יותר טובים, קח את זה בחשבון ... לא, ממש לא. אבל רגע,
 רגע,
 (מדברים ביחד)
 עמיר ריטוב : לא, אני רוצה להגיד מה סגרנו בבית משפט. אם תתנו לי, תתנו לי רגע.
 חברים. הסגירה היא,
 דובר : לא היה דיון.
 עמיר ריטוב : נכון. אני לא צריך דיון. לא עוזר לי תמיד דיון. באים מצטטים אותי בבית
 משפט. לא תמיד דיון זה טוב. מה שבפועל קרה, סגרנו איתם 300 אלף
 העלות של ההשתתפות בקרוונים הם משלמים ובשנת, שנה לא זאת, אבל
 שנה הבאה הם לא לומדים אצלנו.
 פנינה אמויאל משה : באופן הדרגתי. תלמידי ז' לא ייקלטו אצלנו. מי שלומד ימשיך
 ללמוד.
 עמיר ריטוב : מי שלומד ממשיך.
 אורי בכרך : אנחנו שאלנו, שאלנו, עוד כשדובר הסיפור בפעם הראשונה, שאלנו מה קורה
 מבחינה דמוגרפית בלב השרון בעוד חמש ועשר שנים ומה המשמעות של זה
 שעוזבים כל פרדסיה אותנו מבחינה כלכלית של סבסודים ... וכספים.
 עמיר ריטוב : לא, תקשיב,
 פנינה אמויאל משה : אני אענה על הדמוגרפיה, הוא יענה על הכספים. לא, אז אני אסביר,
 אני אסביר. לגבי דמוגרפיה, כמו שאתם יודעים, היה לנו גם את התחזית
 הדמוגרפית ששכרנו את חברת אורבניקס שתערוך אותה.

אורי בכרך : איפה היא?

פנינה אמויאל משה : שנייה. שתערוך אותה וסוף סוף, קיבלנו באמת אחרי המון המון זמן, אנחנו גם הבענו את זה בפניהם לא מעט, את חוסר השביעות רצון שלנו מתוך ההתנהלות שלהם, קיבלנו את זה, אבל יחד עם זה ובמקביל, רק שתבינו, כשהתחילה התוכנית הכוללנית אמרנו לא נחכה לתחזית הדמוגרפית, כי גם היא עשתה תחזית דמוגרפית. אמרנו לא נחכה לתחזית הדמוגרפית, נשכור שירותים של חברה חיצונית כדי שזה יהיה לנו כמה שיותר מהר. בפועל זה הגיע ביחד. מה שאנחנו עושים כרגע כדי לא, לבדוק את הנתונים, אנחנו מצליבים בין הנתונים של התוכנית הכוללנית לבין הנתונים של אורבניקס. ברגע שאנחנו נסיים את ההצלבה הזאת ונראה שבאמת אין כאן איזה שהן חריגות משמעותיות לכאן או לכאן, אנחנו נוכל להציג את התחזית הדמוגרפית, זה לגבי ההצגה.

אורי בכרך : זה לגבי ההצגה, השאלה היא,

פנינה אמויאל משה : זה לגבי ההצגה.

אורי בכרך : אבל בינתיים יש את תעריפים שקובעים. בסדר? כל ... האלה יש תעריפים שקובעים והחלטות שנלקחות. לדוגמה החלטה כזאת שהיום ... היום, היום, היום. נכון, יש ב-ז' 16 כיתות היום, אחת השכבות הגדולות, אבל עד שזה יקרה ועד שהם יעברו, השאלה מה הדור הבא, איפה אנחנו נמצאים בעוד חמש ועשר שנים, האם המהלך הזה הוא מהלך נכון...

פנינה אמויאל משה : התחזית היא לעשר שנים, אורי.

אורי בכרך : צריך להאיץ שם תהליכים, אם אתם רואים את זה קודם.

פנינה אמויאל משה : אנחנו ראינו את זה והבית ספר פשוט יהיה בית ספר, אני כבר אומרת לך, הבית ספר פשוט יהיה בית ספר נורמלי. הוא כבר לא יהיה ... לא, אתה יודע למה אני מתכוונת, הוא לא יהיה 2,800 תלמידים כמו שהוא עכשיו, הוא ירד, ואל תשכח שיש לך עוד חמש שנים שיש לך עדיין את ילדי פרדסיה.

אורי בכרך : ... שהיא מעבירה כספים הרי, נכון?

פנינה אמויאל משה : זה עמיר יענה.

אורי בכרך : איך זה בא לידי ביטוי? כמה זה יפול,

עמיר ריטוב : תקשיב, תקשיב, לא הכול זה כסף. אנחנו לא עובדים פה, לא גוף עסקי. אני רוצה שתשמע רגע. פרדסיה גודלת. בעבר פרדסיה היה ישוב גדול, צור משה, נורדיה, משהו כזה, עוד ישוב במועצה. היא גודלת. היא גדלה, בעברית. ולאור, לטווח ארוך לא נוכל להכיל אותם גם אם נרצה. כבר היום 3,000 ילדים זה הרבה מדי. אני רוצה שתדע כשאנחנו היינו באלף ברופין, אמרו לנו רופין קחו את הילדים והלכו. לנו זה יצא טוב. חשבתי שעם פרדסיה זה יצא טוב. נהיה שם בפרדסיה מהומה גדולה. קיבלנו, הגענו להבנות, הסכמים, הכול בסדר. אבל קחו בחשבון שאנחנו צריכים בית ספר תיכון רק ללב השרון.

פנינה אמויאל משה : רק שנייה, עמיר, אני רק מנצלת את זה שרונית נמצאת איתנו בזום ורונית ליוותה את כל התהליך המשפטי, כמובן יצגה אותנו בבית משפט. אז קודם כול תודה, רונית, ואם את רוצה להוסיף משהו על מה שנאמר כאן.

עו"ד רונית עובדיה : לא, רק אולי חשוב לומר, אני לא יודעת כמה חברי המועצה מעודכנים, שבעצם משרד החינוך מאוד מאוד תומך בזה שילדי פרדסיה יצאו ויקימו להם בית ספר משלהם. הם רואים את קריית החינוך גדולה מדי, הם תמכו בזה, כמו שעמיר אמר, זה היה צריך לקרות כבר מזמן. זה לא קרה בגלל כל מיני סיבות בירוקרטיות, אבל בהחלט הגיעה העת, זאת אומרת זה שזה קורה עכשיו זה אפילו קצת מאוחר מדי מבחינת מה שמשרד החינוך רצה, זה לא איזה ככה משהו ללב השרון, זה ממש החלטה פדגוגית של משרד החינוך שהם חושבים שקריית החינוך גדולה מדי ושלא צריך להמשיך לקלוט תלמידים מפרדסיה, אלא שהגיעה העת שהם יפתחו בית ספר משלהם.

עמיר ריטוב : טוב. תודה.

פנינה אמויאל משה : תודה, רונית.

סעיף 1 – דו"ח ראש המועצה

עמיר ריטוב: תודה, רונית. עשינו פה אימון גדול עם הרבה מאוד, איך קוראים לזה? פרחים ש-,

פנינה אמויאל משה: זה אימון ראשון מסוגו שגם מעבר לפיקוד העורף, הצטרף אליהם גם החברה לאיתנות שתרגלו אותנו, זה פעם ראשונה שאנחנו מתורגלים. כל השנים שלי במועצה מעולם לא תרגלנו אימון כזה גדול, אימון רעידת אדמה. כל עובדי המועצה כולל מספרי 1 ומספרי 2 בשעות חירום תורגלו. אני חושבת שהיה א אימון מצוין. אנחנו לא קיבלנו את הדוח הכתוב, אבל בגדול הייתה שביעות רצון.

עמיר ריטוב: יפה. אנחנו יוצאים מתוך הנחה שבמידה ותהיה רעידת אדמה לא נקודתית בלב השרון אלא כללית, אף אחד לא יבוא אלינו. כולם ירוצו לנתניה, לחדרה, לרעננה. ולכן אנחנו צריכים לדעת להיערך למצב כזה, להיות מוכנים עם עצמנו, שאנחנו נשארים פה לבד. אז לכן היה חשוב התרגיל הזה.

רעם שאול: רק להוסיף משהו בעניין הזה.

עמיר ריטוב: בבקשה.

רעם שאול: אנחנו נצטרך לאכלס פה אנשים.

עמיר ריטוב: ברור. בבתי ספר. כן, נכון, תודה. מבצע חצי מגן, מגן וחץ או איך שלא קראו לו. כרגיל, פעם קודמת שזה קרה באמצע, זה היה בחופש הגדול והשתמשנו בבית ספר דרור להרבה מאוד כיתות גן שאין מיגון. אני רוצה להגיד משהו. מועצה אזורית לב השרון קיבלה את הגנים מהישובים והתחילה לתפעל אותם. פעם לא היינו משלמים בכלל על גנים, לא היה עניינו, אנחנו רק תפעלנו את הגנים. לכן יש לנו פער מאוד גדול במיגון, וזה מלחיץ, מלחיץ מאוד אפילו. אנחנו נצטרך במשך השנים הבאות, מכיוון שאנחנו גרים בשכונה מאוד עצבנית ולא משהו שזהו, נגמר, נצטרך לעבור על פערי המיגון האלה ברמה של לתת לזה עדיפות בתקציבים שאנחנו מעבירים לישובים, של לבוא ולהגיד: סליחה, בגן הזה אין מיגון, בישוב הזה אתה לא תקבל כסף עד שלא ... במיגון. אני רוצה,

- אורי בכרך : בשנה הראשונה והשנייה, אם אני לא טועה, יש תקציבים, יש לי מספר של 680 אלף שהיה לנו והחלטנו, והוא היה צבוע לסיפור הזה, והחלטנו להסיט אותו למקום אחר. רק אני זוכר את זה?
- עמיר ריטוב : לא, אבל אתה צודק. דגמי, אתה רוצה להוסיף משהו?
- אורי בכרך : אז למה אנחנו עושים את זה?
- עמיר ריטוב : אתה צודק, אנחנו לא נעשה את זה יותר.
- אורי בכרך : שנתיים אחרי זה היה איזה אירוע, אני חושב שהסיפור הזה ... ומהר מהר רצנו להביא את הנוהל. אם יש כסף צבוע, הוא צריך להישאר צבוע ולעשות את זה.
- עמיר ריטוב : אתה צודק מאה אחוז. זה תלוי בנו, בכולכם. גם, דגמי, רצית להוסיף משהו?
- בני דגמי : כן. הסיפור הזה של המיגון הוא נוכח השבוע הזה של המבצע למצב אבסורדי שיושבת גנת עם 40 ילדים בגן מועצה ואומרת לעצמה: אם קורה משהו, כמו שקרה לפני כמה שנים בבית וולף, רוברט וולף, ויורד טיל על גן ילדים, כל מי שיושב פה בשולחן הזה, כנראה ... גם מצפונית וגם אולי ברמה אחרת. עכשיו, ברור לכולם שמשרד החינוך לא מחייב מיגון באזורים שלנו. זה ידוע. זה קיבלתי את זה, אני מבין את זה. השאלה היא אם אנחנו כמועצה, אין לנו שום אחריות מעבר לחוק, מעבר למה שחייבים אותנו? מדובר פה בילדים. אני אגיד יותר מזה, מחלקים,
- אורי בכרך : ברור ... על השולחן והסטת את הכסף הזה.
- בני דגמי : בסדר, מה אתה רוצה עכשיו? אני עכשיו חושב אחרת. או-קיי, אורי? מה, מה אתה רוצה להגיד בזה?
- קובי רייך : אורי, אל תתקוף אותו.
- אורי בכרך : כולם חושבים,
- קובי רייך : אבל אל תתקוף אותו.
- בני דגמי : ... לא רק עם לא, לא, לא.
- אורי בכרך : יפה, אז היה פה כסף, אל תסיט אותו למשהו אחר.
- בני דגמי : או-קיי. בסדר.

- אורי בכרך : מאוד חשוב ... מה?
- דובר : אורי, ראית את הפירוט של מאיר, אמרת לא נורא, 680 לא הולכים לשם.
- בני דגמי : או-קיי. אני עכשיו רוצה להציג את מה שאני חושב. יכול להיות שטעינו, אני הייתי חלק מהטעות הזאת. הכול בסדר. אני לוקח עליי, או-קיי?
- אורי בכרך : אני מנסה להבין מה,
- בני דגמי : זה לא רלוונטי כרגע, אני רוצה להתקדם.
- דובר : הוא גדל בשנה ... גדלו, והוא חושב שצריך לסדר את הגנים.
- בני דגמי : עכשיו אני רוצה ללכת קדימה ולנסות לחשוב איך עושים את זה בכל זאת. אנחנו לא לפני הבחירות, אני מעריך שזה לא יקרה. רגע, שנייה, שתי אפשרויות, שני צירים שאפשר לנוע בהם. הציר הראשון אומר, הציר הראשון אומר לקחת, יש את תב"רים שצבועים כולל, אני לא יודע מה, לתשתיות, לנגישות. שכל מושב יקבל פעם בשנה, פעם בשנתיים. קודם כול, בפעם הבאה שזה קורה, במושבים שהגנים לא ממוגנים, צריך לתעדף את זה ובהגדרה להגיד חברים, קודם כול זה. זה אפשרות אחת, ציר אחד. הציר השני אומר ללכת יחד עם הוועדים המקומיים ולעשות סוג של matching ולהגיד לוועד המקומי : ועד מקומי, יש לכם מסי שמירה. אני חיפשתי מקומות ותקציבים, או-קיי? במושב משמרת יש מסי שמירה וכסף גדול, אפשר להגיד. אמנם עושים איתו הרבה דברים. ככל שעוברות השנים אנחנו די מאורגנים בשמירה והמצב טוב.
- רן להב : אסור להשתמש בכספי השמירה לדברים האלה. זה מנוגד לחוק. אסור.
- בני דגמי : רגע, רגע, רגע.
- רן להב : אסור. החוק לא מאפשר לעשות את זה.
- בני דגמי : גם אם זה ביטחון?
- רן להב : נכון.
- בני דגמי : מה ההבדל בין זה לביטחון,
- רן להב : גם אם זה ביטחון.
- בני דגמי : רגע, מה ההבדל בין זה לבין גדר שאני שם בטיחותית ...

- רן להב: החוק מאפשר רק השקעה במצלמות. זה הדבר היחיד. כל דבר אחר, בני דגמי: רן, רן, תקשיב, אני הייתי בוועדת ביטחון, שנייה, חברים, שנייה. שנייה, עמיר ריטוב: בסדר, אז מקורות אחרים.
- בני דגמי: מקורות אחרים, אבל אני אומר לך שקודם כול מוציאים תקציבי ביטחון, לא רק המצלמות, רן. אני הוצאתי על עשרים אלף דברים שקשורים לשמירה.
- רן להב: אל תגיד.
- בני דגמי: לא, אני אגיד, זה לא לא חוקי. זה לא כתוב מצלמות, אני לא יודע מאיפה הבאת את זה. מי אמר שזה רק מצלמות? זה לא נכון.
- רן להב: אני אגיד לך, בניגוד אליך אני קורא את החוק. אסור להשתמש בדברים האלה. גם אני יודע שבהרבה מושבים, כולל ... עושים דברים, אבל בזה לא בניגוד לחוק.
- עו"ד רונית עובדיה: רן, שנייה רגע, רן, זה לא נכון. מעבר לשמירה איפה שצריך לעשות איזו שהיא תוכנית אבטחה ותוכנית אבטחה צריך ... צריכים לממן בזה, אני לא יודעת מה עשיתם בתוכנית שלם.
- רן להב: רונית, אנחנו בדקנו את זה. ההגדרות הן מאוד מאוד צרות, מאחר ומי שבנה את התוכנית ההזויה והאידיוטית הזאת, בנו אותה לערים, לא לרשויות אזוריות, יש שמה הרבה פאקים, אבל מה שעשו בעצם העיריות, היו שודדות כספים דרך זה, כאילו מגדילות את הארנונה דרך התקציב, ולכן בית המשפט קבע כללים מאוד מאוד ברורים מה מותר ומה אסור.
- עו"ד רונית עובדיה: אני מכירה, צריך לעשות תוכנית שלמה, זה לא רק מצלמות.
(מדברים ביחד)
- בני דגמי: עזבו רגע את הוויכוח הזה, רן, אני לא רוצה להיכנס לזה. יכול להיות, צריך לבדוק את זה, אבל אני נתתי רעיון, אני לא אומר שזה נכון, יכול להיות.
- רן להב: טוב, אני בדקתי, תבוא עם רעיונות אחרים. אי אפשר להשתמש...
בני דגמי: בסדר, רן, לא מתווכח.

רוני פרידמן פלומן : לא, לא הקמת ממ"דים. רגע, רגע, אני לחדד. לא התכוונתי שמותר להשתמש בזה להקמת ממ"דים, זה אי אפשר. או-קיי? מה שאמרת שהתקציב של השמירה לא משמש רק למצלמות ...

(מדברים ביחד)

בני דגמי : תודה על התיקון, בסדר. אז תקציבי שמירה לא יכולים להביא ממ"דים, אבל צריך ללכת יחד עם אגודות שהשטח שלהם של הגנים, צריך לחשוב על איזה מהלך, ללכת לקראת הוועדים האלה, זה עשרה מועדים, זה לא פה 18 ישובים, אבל חייבים מתישהו לתת לזה מענה. לא יכול להיות שב-2023 כשכל מבצע הולך ומחמיר ואנחנו נקבל פה כמובן בעתיד הקרוב, ברור לכם שהטילים ימשיכו הלאה ויעברו גם אותנו, צריך לתת לגנות לשבת בתחושה שהיא יכולה לתת מענה לילדים שאיתה. במלחמה הגנים סגורים, זה לא בעיה. הבעיה במבצעים כאלה שיושבת גנת ואומרת לי : תקשיב, אני יושבת עם 40 ילד, אני לא יכולה לשלוח אותם הביתה, ההורים שלהם בעבודה, ונכנסים עכשיו לאזעקות, אני לא יודעת מה לעשות. זה בלתי נתפס.

אורי בכרך : אני אנסה לתת משהו גם פרקטי.

בני דגמי : כן, בבקשה.

אורי בכרך : לפני שבע שנים גם עברנו את התהליך הזה, חיפשנו פתרון לגן, חיפשנו את החדרים האלה,

בני דגמי : מיגוניות.

אורי בכרך : המיגוניות שזרוקות במועצה.

בני דגמי : זה לא מחזיק.

אורי בכרך : נכון, זה לא תקף, אבל זה עדיין יותר מכלום, ולכן פזורים כאלה במועצה המון, ומאז, לפני עשרים שנה ושלושים שנה אנשים ובעלי משקים עשו ממ"דים. פעם זה נתן מענה לכמה משקים והיום יש הרבה מקומות שאו סיפחו את הדבר הזה לתוך המשק או לחלופין זה זרוק סתם במושב איפה שהוא ואפשר לדלג אותו כ-, עם מנופי אבי ליד הגן. זה מחר בבוקר.

- בני דגמי: לא, אבל בדקתי את זה, זה בעייתי, כי צריך להבין שהמיגוניות האלה לא תקניות, הן לא עומדות בתקן הג"א. המועצה אם תחליט לשים את זה במקום היא צריכה להיות אחראית למה שהיא שמה, זה לא יקרה.
- אורי בכרך: בגלל זה נתתי רעיון לחברי המליאה ...
- בני דגמי: לא, אבל בסוף המועצה צריכה להיות אחראית על זה, זה הביטוח שלה. ובגלל זה המיגוניות ...
- אורי בכרך: אבל אולי זה עדיף מכלום, בני.
- בני דגמי: כי מיגוניות, לשים מיגוניות זה 100 אלף שקל. לשים ממ"ד ממ"מ זה 160 – 170 אלף שקל.
- אורי בכרך: להג"א יש, אבל מצד שני הוא אומר הכי מוגן שיש.
- בני דגמי: הג"א זה משהו אחר, זה 160 – 170 אלף.
- אורי בכרך: לא, אני אומר, יש את ההוראות של הג"א, מצד שני יש להם הוראה גם להיכנס להכי מוגן שיש. ויש רעפים ויש מיגוניות. יש. עכשיו אם זה זרוק פה בלי כסף זה סיפור אחר, זה פרקטי מחר בבוקר. אתה מדבר על משהו שהוא ההליך אמיתי, גדול, נכון. בסדר? זה נכון,
- בני דגמי: אגב זה נעשה בעמק חפר,
- אורי בכרך: אבל עדיף שיישאר פה על השולחן ...
- בני דגמי: ... כי גם אם נחליט לעשות את זה וללכת על זה, לעשרת הראשונים האלה, זה יהיה כנראה בקדנציה הבאה. ובקדנציה, רגע, שנייה, צריך לתכנן את זה קדימה, ואם לא נתכנן את זה עכשיו, זה גם לא יקרה עוד שלוש שנים.
- עמיר ריטוב: אז הנה, אני, קלעת בול. נקים ועדה ברשות, ועדת ביטחון, אתה יושב ראש הוועדה ... יושב ראש,
- פנינה אמויאל משה: רן הוא יושב ראש הוועדה, לא?
- רן להב: אני יושב ראש. אני רוצה להדגיש את העניין הזה,
- יאיר: של מכתב של האדריכל, סליחה רגע, רן, מ-18 במאי 21', יש מכתב של המנדס של המועצה בדיוק מה מותר, מה אסור.
- רן להב: כן.

- יאיר : הוא הוציא מזמן ...
- עמיר ריטוב : בסדר גמור, קודם כול צריך לעשות עבודה, לראות איפה הפערים, ולעשות תוכנית לאט לאט איך משלימים את הפערים. כן?
- רעם שאול : אני רק רוצה להשלים משפט אחד. למרות שאומרים שתהיה מלחמה, עם גן, המעבר בין מלחמה, בין שגרה לזה, חברים, אין מעבר. חברים, אין מעבר, זה אזעקה פתאום ונגמר הסיפור. שנית, האזורים האלה שיהיו ממוגנים יש להם גם עדיפות ב'. המטרה שלהם זה לא רק מיגון לאותו גן אלא לאותן משפחות שגרים בבתיים מהסוכנות עדיין או בכל מיני בתיים שלא שיפצו אותם ואין להם ממ"דים, זה ... לשם במקרה וקורס בית או משהו אחר, אז זה שטחים שאנחנו ניאלץ להשתמש בהם בשעת חירום. אז כך שזה ... זה דו שימושי מבחינתי, ולדעתי מיגונית זה לא דבר פסול.
- עמיר ריטוב : תודה. מי רוצה להצטרף לוועדה מחברי המליאה?
- אפרים : אני.
- עמיר ריטוב : עוד מישהו?
- אפרים : רן, בני?
- פנינה אמויאל משה : רגע, בני, אתה לא רוצה להיות חבר בוועדה?
- עמיר ריטוב : הוא היושב ראש, בני.
- פנינה אמויאל משה : רן יושב ראש.
- עמיר ריטוב : רן יושב ראש, סליחה.
- פנינה אמויאל משה : בני חבר? בני, אתה חבר בוועדה?
- בני דגמי : אני אהיה בוועדה, כן.
- עמיר ריטוב : כן, כן.
- פנינה אמויאל משה : או-קיי. כמובן יחד עם ירון, קב"ט המועצה. אני רק אעדכן שהיה לנו מכרז ואחרי מבחנים וכו' וכו', ועדת איתור, התקבל קב"ט חדש, הוא יתחיל את עבודתו באמצע יולי.
- דובר : הקב"ט של תל מונד?

פנינה אמויאל משה: בדיוק, הקב"ט של תל מונד. הקב"ט של תל מונד, קוראים לו גלי, ונאחל לו בהצלחה.

עמיר ריטוב: תודה. תודה.

(מדברים ביחד)

עמיר ריטוב: חברים, בואו תהיו איתי רגע. חברים. חברים.

פנינה אמויאל משה: בואו נמשיך, בני. בני ורוני, בואו נמשיך.

עמיר ריטוב: מה שקורה, לא, לא, רוני. תצאו רגע החוצה, תעבירו הודעות וואטסאפ.

בואו, תנו להעביר את ה-, עוד מעט נגמרה המליאה. תקשיבו, כל מה שקשור

לתוכנית הכוללנית. קודם כול, מחאה, עצרתי. לא, מבחינתי לא עושה שום

דבר שהוא בניגוד לדעת הרוב ודעת, דעתי ודעת הרוב. תקשיבו, אבל אני

רוצה להגיד משהו, חשוב לי. התוכנית הכוללנית זה לא משהו, אחד

הטיעונים הצודקים, מה פתאום אנחנו או אני נכין תוכנית ועוד מעט יבוא

ראש מועצה חדש? בדיוק להפך. מה הכוונה בדיוק להפך? אנחנו מכינים למי

שיבוא אחרינו, למליאה שתבוא אחרינו, מכינים מועצה מסודרת עם תוכנית

כוללנית. עכשיו, שתבינו, גם אם היינו מחליטים לקדם את התוכנית

הכוללנית, עדיין לא בתקופתנו היא הייתה מופקדת. זאת אומרת, היא

תופקד בתקופה שבה יהיה כבר ראש מועצה חדש ומליאה חדשה, והם

יצטרכו להתעסק עם זה.

אפרים: אבל היא לוקה בחסר.

עמיר ריטוב: מה?

אפרים: בגלל זה היה לא היה אפילו טעם להגיש אותה, היא לוקה בחסר.

עמיר ריטוב: רגע, רגע,

(מדברים ביחד)

אורי בכרך: אבל הטיעון העיקרי היה שגם לפני ארבע שנים כשישבו עם הוועדים פעם

ראשונים והוועדים היה להם ריגיקטים, הריגיקטים לא חזרו ולא דנו בהם

ולא התייחסו אליהם, ופתאום זה בא אחרי שלוש שנים כעובדה מוגמרת. זה

אחת הבעיות שהייתה לציבור ...

- עמיר ריטוב : טוב, בסדר, אורי, אני רוצה,
אפרים : עמיר, התהליך, התהליך לא היה,
- עמיר ריטוב : טוב, חברים, אני לא רוצה להיכנס לזה. אני רק רציתי להגיד לכם שאנחנו שמנו שם, המדינה עבורנו ארבעה מיליון שקל. לא סכום מבוטל. לקחנו עורכי תוכנית מהטובים ביותר. היו שם אנשים ... תכנון, ניהלו את ה-, היו יושבי ראש, מיטב המתכננים שקיימים היום. אבל אני מקבל את דעת הרוב, אני גם שומע את זה לא רק מכס, בכלל, אני כל זמן שאין קונצנזוס, אנחנו נדון עוד פעם ונביא עוד פעם אנשים, ואם לא נצליח בתקופתנו, זה יהיה בתקופת מי שיהיה פה במקומו.
- בני דגמי : רגע, שנייה, בנושא הזה אפשר או שאתה עובר נושא?
עמיר ריטוב : אני עובר.
- בני דגמי : אז רגע, מילה בנושא הזה.
עמיר ריטוב : נו?
- בני דגמי : אני, מה שאני מציע, לפחות בשלב הזה, שאפשר לעשות מה שנקרא, בכוחותינו, לפחות אנחנו עושים את זה עכשיו ברווחה וותיקים, אנחנו לוקחים את התוכנית ויושבים על התוכנית סעיף-סעיף שנוגע, כי יש שם הרבה הרבה פערים שלא מתייחסים לנושא של הוותיקים ולרווחה, ואנחנו נשלים אותם. אבל כל מחלקה, אני חושב, פנינה, צריכה לעשות את זה בחודשיים-שלוש הקרובים מעבר למה שיהיה אחרי זה עם ראש המועצה הבא, אבל המחלקות צריכות לשבת על זה, לקחת את התוכנית, לגזור את החלק שלהם ולהגיד מה אנחנו רוצים עוד, מה פספסו פה, מה נכון, מה לא נכון, ולתת את הריג'קטים שלהם. זה עכשיו צריך לעשות, לא צריך לחכות לקדנציה הבאה.
- אפרים : צריך לקדם את זה. צריך לקדם את זה שראש המועצה הבא כשמגיע לפחות יגיע עם דברים טובים.
עמיר ריטוב : יפה.

בני דגמי: זה לא משהו שישתנה, מה שישתנה זה ראש מועצה. מחלקות הן אותן מחלקות.

עמיר ריטוב: עכשיו בואו נמשיך הלאה.

אפרים: מה דעתך?

בני דגמי: מה דעתך?

(מדברים ביחד)

בני דגמי: המחלקות חודשיים-שלוש באחריות שלכם לתת ריג'קטים.

עמיר ריטוב: אני אומר שאם הייתי יודע שיש פה רוב, הייתי מעלה להצבעה.

בני דגמי: מה זאת אומרת?

פנינה אמויאל משה: לא צריך הצבעה.

(מדברים ביחד)

פנינה אמויאל משה: אני אדאג שיעשו את זה. זה לא בעיה.

בני דגמי: זה לא צריך הצבעה פה, זה נהלי עבודה.

עמיר ריטוב: או-קיי, קדימה.

פנינה אמויאל משה: רק שיהיה ברור, מנהלי המחלקות היו ללא יוצא, באמת ללא יוצא

מן הכלל, כולם היו מעורבים, אבל חשוב מה שאתה אומר ... פעם נוספת.

אין בעיה, אני מסכימה איתך. בעיקר גם, בני, לאור ההערה של אורי שהיו

ועדים שהעירו הערות ובסופו של דבר לא נקלטו בתוך הדוח הסופי, אז

אנחנו נעשה את זה, בהחלט.

עמיר ריטוב: טוב, חברים. עוד שני נושאים וגמרתי. קודם כול, במליאה הבאה אנחנו נדון

במדד לנציגות במליאה.

פנינה אמויאל משה: מודד.

עמיר ריטוב: מה? מה?

פנינה אמויאל משה: מודד. מודד.

עמיר ריטוב: בקדנציה האחרונה אני עשיתי טעות בקטע של המודד, עשיתי טעות. כאילו

אנשים לא האמינו לי ובחירות לא האמינו לי, ושיניתי משהו שהיה פה הרבה

מאוד שנים, שצור משה ונורדיה שני נציגים. ואני שיניתי את זה. אני אומר

לכם עוד פעם, בטעות, כאילו אני עושה פשוט עבודה, כאילו, אנחנו לא מחליטים, שנייה רגע, אנחנו לא מחליטים כמה נציגים יהיו לכל ישוב, אנחנו מחליטים מה הוא המודד שממנו יש נציג או שניים. כמה תושבים בעלי זכות בחירה שמעליו ... עכשיו, אנחנו נדאג לזה השנה שלא יהיו טעויות, אבל לגבי ההחלטה, המליאה פה היא תצטרך להחליט. עוד פעם, מי שיחליט זה מליאת המועצה נציג לכל ישוב, או שניים לנורדיה ושניים לצור משה, כמו שהיה כל הקדנציות ...

פנינה אמויאל משה: גם בשער אפרים ...

עמיר ריטוב: אנחנו, זה מודד, מודד שלנו, שער אפרים לא היה, אבל אם במודד ... אז כן. בני דגמי: לא נכנסים לדיון, אתה רק העלית פה נושא? עמיר ריטוב: ... אמרתי שיהיה דיון במליאה הבאה.

(מדברים ביחד)

רן להב: התיאור שלך קצת לא מדויק. כשאתם הבאתם את ההחלטה הזאת לשיבת המליאה, אז באופן צמוד יותר אני יכול להגיד אמרתי לכם, כן? שאתם בוחרים מספר שגוי שבעטיו לאף מושב לא יהיה נציג שני. ואתם השתקתם אותי, ואתם ידעת שהמספר לא נכון. אני אמרתי לכם את זה לפני שקיבלתם את ההחלטה, הראיתי לכם את המספרים והסברתי להם למה זה שגוי, ולמרות זאת החלטתם לעשות את זה מסיבות, לדעתי, פוליטיות, כדי שיהיה רק נציג אחד לכל מושב. שום טעות לא הייתה שם. אני אמרתי את זה לפני שהתקבלה ההחלטה, אמרתי שהמספרים הם לא נכונים.

(מדברים ביחד)

פנינה אמויאל משה: מה זה נותן שיש שני נציגים לישוב?

אורי בכרך: מה זה נותן שיש שני נציגים? כי אני מסתכל בשולחן, אנחנו משרתים את המועצה. אנחנו לא משרתים את המושב, אנחנו דירקטורים של המועצה. או-קיי? ולכן אנחנו לא מסתכלים על המושב שלנו וככה לוקחים החלטה, אלא אנחנו מסתכלים על טובת המועצה. ואז אני אומר לעצמי, רגע, רגע, אז מה זה משנה כמה נציגים למושב חוץ משהמושב יגיד אני יש לי שני נציגים,

יש לי פה כוח לשנות בשביל המושב שלי. אז אני אשמח שתשנו את התפיסה שלי בדיון קצר לפני, כדי שנבין למה אנחנו בכלל רוצים האם שיהיה שני נציגים או אחד.

פנינה אמויאל משה : בסדר. תודה.

עמיר ריטוב : שנייה. אני מסיים. אני מסיים.

(מדברים ביחד)

עמיר ריטוב : רגע, רגע. ביום רביעי, אחרי הצהריים, אני נוסע עם עוד חברים מהמועצה לקבל משר הביטחון או שנציג שלו, לא יודע, פרס על גיוס לצה"ל של

המועצה האזורית לב השרון,

פנינה אמויאל משה : לא, של קריית חינוך.

עמיר ריטוב : קריית חינוך, סליחה, אבל זה,

פנינה אמויאל משה : בסדר, אבל זה על קריית חינוך דרור, מה לעשות?

עמיר ריטוב : או-קיי, אין לנו עוד בית ספר, קריית חינוך דרור, מקום שלישי ארצי. לא במועצות האזוריות מקום שלישי,

דובר : שאפו.

עמיר ריטוב : מקום שלישי ארצי. היה פרסום בעיתונות, לא הכניסו אותנו, רק נתנו לערים הגדולות, אבל אנחנו מקום שלישי בבתי ספר ... כבוד גדול לנו וברשותכם,

דובר : לתושבים שלנו.

עמיר ריטוב : לתושבים שלנו ולילדים שלנו. אנחנו נעביר את הברכה שלכם הלאה.

דובר : זה רק אומר שיש פה אנשים נהדרים במועצה.

עמיר ריטוב : לגמרי. לגמרי. צריך להיות אופטימיים.

פנינה אמויאל משה : אנחנו נעבור, חברים,

רונן חיון : זה נכון שזה פרס לקריית חינוך דרור, אבל אני חושב שגם לתנועות הנוער וגם לחינוך הבלתי פורמלי יש פה חלק משמעותי מאוד.

פנינה אמויאל משה : לא, אני אגיד למה התעכבתי, דקה, רוני, אני אגיד למה התעכבתי על קריית חינוך דרור והמועצה, כי הנתונים הם שונים.

רוגן חיון : לא, אני חלילה לא ...

פנינה אמויאל משה : דקה, דקה,

רוגן חיון : אני רק אומר, צריך להגיד פה על השולחן שמגיע להם.

פנינה אמויאל משה : אין ספק.

רוגן חיון : כל הכבוד.

פנינה אמויאל משה : אין ספק, והם גם מוזמנים לטקס. קריית חינוך דרור פשוט עם נתונים, אם אני זוכרת נכון, של 96.6 אחוזים בנתונים הגיוס והנתון הכללי של המועצה הוא קצת פחות, הוא סביב ה-93 אחוזים, לכן הם יצא שהם קיבלו את המקום השלישי והם גם מוזמנים כמובן להגיע. אני מסכימה איתך שכל מחלקות המועצה, הנוער, החינוך הבלתי פורמלי, כל מי שעוסק בנושא של צעירים ובני נוער, קידום נוער, כולם שותפים. אנחנו ניתן למירב,

בני דגמי : רגע, לפני זה מילה.

פנינה אמויאל משה : כן, בבקשה, בני.

בני דגמי : עמיר, אני רוצה, אני חוזר טיפה אחורה לנושא של הנתונים של האוטובוסים, אני רוצה שתיתן הוראה שמאיר יוציא את הנתונים.

פנינה אמויאל משה : אני רשמתי את זה. בני, בני, אם יש לו את זה, אני רשמתי,

בני דגמי : מה זה אם יש לו? יש לו.

פנינה אמויאל משה : בסדר, רשמתי.

בני דגמי : יש לו. יש לו.

פנינה אמויאל משה : רשמתי.

בני דגמי : או-קיי.

פנינה אמויאל משה : מירב, בבקשה.

סעיף 3 – אישור דוח הממונה על תלונות הציבור לשנת 2022

מירב לביא : ערב טוב. דוח תלונות ציבור לשנת 22'.

פנינה אמויאל משה : חבר'ה, דוח ממונה על תלונות הציבור. דוח ראשון של מירב. תנו לה,

פעם ראשונה שהיא מציגה את זה.

דובר : את יכולה להגדיל טיפה?

פנינה אמויאל משה : להגדיל?

דובר : לא יודע, אולי את מצליחה מפה.

(מדברים ביחד)

מירב לביא : בסדר. אז דוח ממונה על תלונות הציבור לשנת 22', למעשה כולל את כל התלונות שהגיעו לפתחי בכובעי כממונה על תלונות הציבור מעת כניסתי לתפקיד, קרי מה-1.6.22 עד סוף השנה. רוב התלונות הגיעו באמצעים שונים, אם זה באמצעות הגעה פיזית, טופס מקוון, יש להם שלל דרכי תקשורת מולי כדי לאפשר לכל סוגי האוכלוסיות להגיע ולבחור את הדרך שנוחה להם.

פנינה אמויאל משה : עשית שיתוף לזה?

מירב לביא : לא.

פנינה אמויאל משה : לא עשית. לא רואים את זה חברים שם בזום. לא משנה, יאללה.

מירב לביא : אני מזכירה רק שבמסגרת דוח ממונה על תלונות הציבור לשנת 21' שטיפל בהם קודמי לתפקיד.

עמיר ריטוב : שטיגליץ.

מירב לביא : כן, שטיגליץ, שטיגליץ היקר. הסברתי בהרחבה את ההבדל בין תלונה לפנייה, הסברתי גם את הפילטרים שמגדיר המחוקק מתי תלונה מבוררת, מתי היא לא, אם זה פגיעה ישירה, אם ניתן להגיש השגה או לא ניתן להגיש השגה, ובהתאם לפילטרים אנחנו, אני, לצורך העניין, בודקת את התלונות. אני חייבת לציין שברגע שהתלונה למעשה מוגדרת כתלונה היא מבוררת בצורה מקיפה ויסודית מול כל הגורמים הרלוונטיים, אם זה הוועדים המקומיים במקרה שהם הנילונים או מול היחידות המקצועיות ומול הנהלת המועצה. בהזדמנות זאת אני באמת רוצה להודות על שיתוף פעולה הדוק ומקצועי הן מול הוועדים המקומיים, הן מול היחידות המקצועיות והנהלת המועצה, פנינה ואיציק וראש המועצה ... הרבה, אנחנו נדבר על זה בהמשך. בחלק מהמקרים אני מוצאת לבדוק מעבר לתלונה הספציפית, לראות אם יש איזו שהיא השלכת רוחב ולהסתכל על זה בצורה רוחבית, ובהתאם לזאת

לברר. אני אדבר על זה בהמשך. נכון לתקופת הדיווח, קרי חצי שנה, אנחנו מדברים על 23 תלונות שהגיעו אליי ובוררו, שזה מגמה של עלייה בהתחשב בתקופת הדיווח. התפלגות התלונות הן ארבע תלונות על איכות הסביבה, ועדים מקומיים, כפי שאמרתי, מגמה של עלייה ונדבר על זה גם בהמשך. ועדה לתכנון ובנייה שתי תלונות, תחבורה שש, ובנושאים אחרים ומגוונים ארבע. מעבר לתלונות עצמן מגיעות גם פניות, 34 פניות הגיעו אליי, הווה אומר פנייה זה כאשר דילגו על האינסטנציה הרלוונטית והגיעו אליי.

דובר : דילגו או לא קיבלו תשובה?

מירב לביא : לא, לא, לא. דילגו. אם הם לא מקבלים תשובה, זה מוגדר כתלונה. כן. גם במקרה הזה אני לא מוציאה את עצמי מהלופ, אני עדיין נשארת בלופ, גם במקרה של הפניות, כל המקרה נוהלו על ידי היחידות המקצועיות, אחת לאחת. דוח אחד נמצא או פנייה אחת נמצאת עדיין בשלבי בירור וממתין להכרעת התובעת העירונית, אבל גם פה אני זוכה לשיתוף פעולה מלא מול היחידות והתלונות, הפניות נענות. ככה אני אעשה איזה שהוא brief, קיבלתם את זה, אז אני ככה ב-highlight. תחבורה שש תלונות, ארבע תלונות על איחורים בהסעה נמצאו כלא מוצדקות, תלונה על אי העמדת הסעה לילד מגובס נמצאה מוצדקת, טופלה באופן מידי כמובן על ידי מחלקת תחבורה וחינוך. תלונה על התנהגות נהג בהסעה, כמובן נמצאה מוצדקת, טופלה גם על ידי חברת ההיסעים וגם על ידי מחלקת תחבורה. כאן יש לנו איזו שהיא השלכת רוחב, אני אדבר על זה בהמשך. שתי תלונות על מחלקת חינוך, גם בבית ספר. אחת מדובר על איזה שהוא הורה לילד בהורות משותפת, התלונן על איזה שהוא ניכור הורי. רוב התלונות שלו התבררו על ידי בית המשפט לענייני משפחה ולכן לא היו בסמכותי לברר אותן. יתר התלונות שלו, אחת מהן הייתה מוצדקת באופן חלקי. לנוח העובדה עשינו רענון באותו מוסד חינוכי על אותו חוזה רלוונטי ואני ארחיב על זה בהמשך. תלונה אחת על אי השגחת מורים תורנים בבית הספר. חוזר מנכ"ל 334 מדבר על החובה של הנהלת המוסד להעמיד מורים תורנים חצי

שעה לפני וחצי שעה אחרי. גם פה עשינו איזו שהיא השלכת רוחב בכלל בתי הספר, נדבר על זה בהמשך, אבל התלונה הספציפית הזאת נמצא כמוצדקת. ועדה לתכנון ובנייה, שתי תלונות, האחת על מבנה לא חוקי, נטען שלא היו אמצעי אכיפה, אבל כמובן בוצעו הליכי אכיפה ופיקוח, הוגשה גם בקשה לגליזציה של המבנה וכמובן עם היתכנות גבוהה להיתר מבחינת הוועדה לתכנון ובנייה, אז ככה שגם הנושא הזה טופל. מגמת עלייה משמעותית בוועדים המקומיים, נראה איך אנחנו, איך מבחינתי אפשר אולי לצלוח את המגמה הזאת, אבל הנושאים הם מגוונים ושונים. חיוב אגרת שמירה ומסי ועד שגויים, נושא של אי טיפול ועד,

בני דגמי : זה תלונות על הוועדים, לא על המועצה.

מירב לביא : זה על הוועדים המקומיים, כן.

בני דגמי : צריך להסביר את זה.

מירב לביא : ועדים מקומיים, כן. הם הנילונים לצורך העניין. שתי תלונות על תשתיות נמצאו כמובן כמוצדקות, אחת על תאורה ועל כביש, טופל על ידי המועצה, יצאנו בהליך מכרזי ולדעתי כבר טופל.

בני דגמי : אם זה יוצא שזה מוצדק אז את מפרידה, את מפנה את זה למועצה והמועצה צריכה לטפל בזה?

מירב לביא : אז זה תהליך שהוא שיתופי, הווה אומר שיוצאים לשטח, מבררים את העניין וככל שזה מוצדק אז כמובן, או המועצה, או הוועד המקומי, למעשה מטפל בזה. בסדר?

בני דגמי : או שניהם ביחד.

מירב לביא : כן. עוד ככה, מוניציפלי ואיכות הסביבה. תלונה אחת בגין אי פינוי מלא של כלי אצירה באזור התעשייה נמצאה באופן חלקי, ניתן מענה על ידי היחידה המוניציפלית בצורה מהירה. תלונה על הזרמת מי שפכים, כל הכוחות חברו יחד, התלונה עדיין בתהליך טיפול, הן הוועדה לתכנון ובנייה, הן היחידה המוניציפלית. גם מי לב השרון בתוך התהליך וכמובן מנכ"לית המועצה, כל הכוחות עדיין מטפלים בזה. תלונה בגין אי פינוי פח למחזור, תלונה

שנמצאה כלא מוצדקת. לא אלאה יותר מדי, אבל גם זה טופל. נושא של גביית תלונה אחת בגין חיוב של שוכר בנחלה במקום לחייב את בעלי הדירה, בעל הנכס. גם התלונה הזאת נמצאה מוצדקת, טופלה באופן מיידי על ידי מחלקת גבייה. כמו שאמרתי, בהתחלה, תלונות עם השלכת רוחב. למשל הנושא של מורים תורניים, חוץ מאותו בית ספר ספציפי, עשיתי בדיקה גם ביתר בתי הספר, הן במישור של שאלונים, הן במישור של העברת הנחיות החוזר. גם עכשיו נמצא, אחרי ה-follow up שעשיתי, עדיין נמצאו בתי ספר ללא השגחת מורים תורניים. הנהלת המועצה כמובן על זה יחד עם מנהלת מחלקת החינוך והם יטפלו גם באירוע הזה בתקווה להביא אותם למצב של עמידה בהוראות החוזר. נושא נוסף זה אותה תלונה בגין ניכור הורי, היה שם גן איזה שהוא רפיון בעמידה בהוראות החוזר, אז גם בהקשר הזה דרך מחלקת חינוך עשינו רענון בכלל בתי הספר על איך אנחנו לא הולכים לחזור על אותה טעות. עכשיו, בהתחשב במגמה של היקף תלונות על הוועדים המקומיים ונוכח העובדה שאנחנו כולנו יודעים שגם אם יש ועדות ביקורת, הן לא באמת פעילות, אני סבורה שנכון לשקול למנות רואה חשבון, מבקר, על חשבון הוועדים, ככה שיהיה איזה שהוא מבקר פנימי עם הידע ועם ארסנל הכלים שעומד ברשותו ולעשות ביקורת בוועדים המקומיים, חלף, שוב, ועדות הביקורת, שאנחנו מבינים שהן פחות מתפקדות.

בני דגמי: זה דבר חשוב שאנחנו באמת צריכים לאמץ את זה, אנחנו כמליאה חייבים לאמץ את הדבר הזה.

(מדברים ביחד)

פנינה אמויאל משה: אני לא חושבת שמועצה יכולה להעסיק משרה נוספת של מבקר. מירב לביא: לא משרה.

פנינה אמויאל משה: אם זה מבקר של ועדים מעסיקים, זה משהו אחר. מירב לביא: על חשבון הוועדים המקומיים.

(מדברים ביחד)

פנינה אמויאל משה: בואו נתייחס לחוק, שנייה, אני עונה לך. במסגרת ועדות החובה, במסגרת ועדות החובה חייב שתהיה ועדת ביקורת מקומית. זה מה שהחוק אומר.

עמיר ריטוב: טוב, תודה, חברים.

מירב לביא: שנייה, עוד,

עמיר ריטוב: רגע, תן לה לסיים.

(מדברים ביחד)

מירב לביא: המלצה אחת נוספת, היות והוועדים המקומיים הם לא מלווים ביועצים משפטיים כאלה ואחרים, אז גם פה, מגיעות גם אליי, גם לרונית עובדיה לא מעט פניות. גם רונית עובדיה, לצורך העניין היא, אדבר בשמה אם היא מרשה לי, לא נותנת את השירותים, את הייעוץ המשפטי לוועדים, לכן אני באמת חושבת שנכון בהקשר לזה, כדי שגם הוועדים יהיו הרבה יותר מוגנים, אולי לצאת באיזה שהוא הסכם מסגרת על חשבון הוועדים, יהיה להם איזה שהוא יועץ אחד רוחבי עם איזה שהוא הסכם, יתרון לגודל גם פה.

(מדברים ביחד)

מירב לביא: שנייה. אני רוצה רגע להסביר איך זה עובד. יש ועדים שיש להם יועץ משפטי, יש ועדים שיש להם יועץ משפטי יחד עם האגודה, יש הרבה ועדים שאין להם יועץ משפטי. הוועדים שאין להם יועץ משפטי אנחנו מאוד משתדלים לעזור להם ורונית באמת נהדרת, אבל הרבה פעמים יש סכסוכים שהיא לא יכולה להביע דעה. אם זה דברים שקשורים למועצה, היא תמיד נותנת להם מענה וזה עובר דרכי ויש סדר וזה עובד טוב, אבל אם זה דברים פנימיים שלהם היא לא יכולה לתת מענה.

דובר: אבל יש דברים בין מושבים לפעמים ואז יועץ אחד לכמה מושבים.

מירב לביא: ... רק לליווי השוטף ...

(מדברים ביחד)

פנינה אמויאל משה: טוב, מה שהמליאה נדרשת כרגע זה קודם כול לאשר את הדוח, אבל לפני כן אני רוצה להודות למירב על עבודה מאוד מאוד יסודית, מאוד יסודית, מאוד מעמיקה. בהחלט לא ברור מאליו. אני יכולה להגיד לכם באמת, בוודאות, שכל מי שפונה במסגרת תלונות הציבור והתלונה שלו מגיעה למירב, היא עושה את העבודה הכי יסודית שיכולה להיות כדי לחזור אליו.

(מדברים ביחד)

רעם שאול: ... בסטטיסטיקה לא ראיתי את הנושא של היועצת, הסייעת שעשתה מעשה בגן ... של הורים.

מירב לביא: לא הגיע אליי. לא הגיע אליי.

רעם שאול: אולי זה הגיע למשטרה,

פנינה אמויאל משה: זה היה, אני טיפלתי בזה, מה בדיוק הבעיה?

רעם שאול: לא, אני אומר זה לא מופיע פה,

פנינה אמויאל משה: כי זה לא תלונת ציבור, זה לא תלונת ציבור. זה היה,

רעם שאול: סימן שזה טופל היטב.

סעיף 4 – אישור תב"רים

פנינה אמויאל משה: זה טופל, זה טופל. או-קיי, אני עוברת לאישור תב"רים. בואו נתחיל עם התב"ר, טוב, קודם כול תקשיבו, אני רוצה לעשות,

רונן חיון: אבל איך אפשר לעשות תב"ר אם איציק לא פה ומאיר לא פה?

פנינה אמויאל משה: תתפלא. תתפלא, אבל אנחנו יכולים.

(מדברים ביחד)

פנינה אמויאל משה: רוני, תן לי להסביר, ואם עדיין יהיו לך שאלות אנחנו נסביר.

עמיר ריטוב: כן, קדימה.

פנינה אמויאל משה: תראו, מה שנשלח אליכם במסגרת אישור התב"רים היה אומדן של כל הצרכים של פחות או יותר מה שצריך בכל מוסדות החינוך שלנו, בתי הספר, גני הילדים, מעונות היום, זה מה שנשלח אליכם, מה שאורי שאל, סביב השלושה מיליון. אין לנו כרגע בקרנות את הסכום הזה וחשוב להבהיר

את זה. לכן אני כתבתי לכם, יהיה תעדוף כשהתעדוף יהיה כמובן, קודם כול
 כל מה שקשור לנושא של בטיחות, לכן מה שאנחנו מבקשים לאשר במסגרת
 בדק הבית, עבודות בדק הבית, זה רק 800 אלף שקלים מתוך כל מה
 שקיבלתם, ואורי, לשאלתך, הגולף, הבימה, אז בימה זה בימה שאנחנו
 רוצים להקים בבית ספר, זה לא קשור לגילה, אתה ביקשת, שאלת את גילה,
 אבל זה לא קשור לגילה.

אורי בכרך: לא, אתם כתבתם ...

פנינה אמויאל משה: לא, לא, שנייה, אז תן לי, בוא נתקתק את זה.

אורי בכרך: רשום פה איזה סכום של 210 אלף שקל ...

פנינה אמויאל משה: לא, תכף נגיע לזה, תכף נגיע לזה. 210 זה מה שאוהד דיבר עליו
 בהתחלה, תכף נגיע לזה. קודם כול הבימה שהעלית שם זה בימה לבית ספר
 הדר השרון שמבקשים שתהיה להם בימה למופעים ואירועים כמו שיש
 ביתר בתי הספר, והדשא זה דשא של בית ספר לב הפרדס שהדשא שם נאכל
 כולו ומאיה ביקשה דשא נוסף. אבל כמו שאני אומרת, כרגע אנחנו מדברים
 רק על אישור של 800 אלף שקל לטובת בדק הבית.

אורי בכרך: רגע, פנינה, אבל עוד פעם, קיבלנו כמה מיילים, בסדר? שני מיילים.

פנינה אמויאל משה: נכון, קיבלתם שני מיילים.

אורי בכרך: אחד מהם מדבר על הכול, כמו שאת אומרת, שלושה מיליון, משהו כזה.

פנינה אמויאל משה: ומתוכם אנחנו מבקשים לאשר 800.

אורי בכרך: השני מדבר ושם גם הצרופה של גילה, מדבר על 288 אלף שקל.

פנינה אמויאל משה: לא, 210.

רוגן חיון: פלוס מע"מ, נו.

אורי בכרך: 288, אתם דיברתם, היא כותבת בצד 210. זאת אומרת, יש את המכתב של
 גילה של 210, לזה היה attachment נוסף שבו יש total של 288, ששם גם
 נכנסת ... ובסוף אתם מדברים על איזה שהוא עניין של בטיחות. אז איך,
 כאילו אין בולדים ב-, שם לא עשיתם בולדים על הבטיחות. אז איך אני יכול

לקחת בחשבון שבית ספר ... שהסתכלתי עליו ביתר תשומת לב מן הסתם,
אני רואה שם מגן דלת מקולקל, את אומרת מתוך ה-800 זה בטוח שם?
פנינה אמויאל משה: קודם כול. קודם כול.
אורי בכרך: או-קיי.
פנינה אמויאל משה: קודם כול בטיחות.
רונן חיון: אבל משהו סותר פה. אם זה קודם כול בטיחות, מצד אחד אמרת לאוהד,
פנינה אמויאל משה: אבל זה משהו אחר, רגע, לא הגעתי ל-800.
רונן חיון: 210, אני מדבר על ה-210 שקלים.
פנינה אמויאל משה: אבל הם לא בתוך ה-800.
רונן חיון: רגע, לא בתוך ה-800 ... אז רגע זה עולה לי. כשאת אמרת 210 אלף שקלים,
את אמרת שזה מינורי, ההערות הן מינוריות, אפילו,
פנינה אמויאל משה: לא קדימות 1, אמרתי.
רונן חיון: אם זה לא קדימות 1 וזה כזה מינורי, אבל מה 210 אלף שקלים? זה המון
כסף.
פנינה אמויאל משה: יש שם. תקשיב, אין לי כאן,
רונן חיון: זה לא יכול להיות שזה הערות של רשתות וזה, זאת אומרת שיש פה משהו
שהוא הרבה יותר,
פנינה אמויאל משה: יש כאן, יש כאן, אבל לא קדימות 1. תקשיב, כשאנחנו מקבלים
דוחות כאלה, אנחנו מקבלים אותם לפי קדימויות, קדימות 1, קדימות 2,
קדימות 3. עכשיו, אני לא אומרת שהליקויים שיש הם לא ליקויים שצריך
לתקן אותם, אבל הם לא ליקויים חריגים שאני צריכה, שנייה,
רונן חיון: אבל אנחנו צריכים את המהנדס, תנו לנו לראות רגע מה הליקויים.
פנינה אמויאל משה: אין לי בעיה, תבוא תראה. אני לא אשלח לך את זה.
רונן חיון: לא, לפני שאני מאשר 210 אלף שקלים, אני רוצה לראות למה.
פנינה אמויאל משה: אני לא אשלח את זה, אתה מוזמן להגיע, רוני, ולראות.
(מדברים ביחד)

אורי בכרך : יש, את מדברת שזה מה שכרגע מה שאפשר לתת, כל הליקויים הבטיחותיים בכל ...

פנינה אמויאל משה : אבל אתם לא נתתם לי לסיים.

אורי בכרך : ... כל בתי הספר נכנסים ב-800 אלף שקל?

פנינה אמויאל משה : פחות או יותר, כן.

אורי בכרך : או-קיי, וזה בערך מחולק,

פנינה אמויאל משה : שווה, ברור. זה לא רק בתי ספר.

אורי בכרך : בין ה-

פנינה אמויאל משה : זה בתי ספר, גני ילדים ומעונות יום. זה כל מוסדות החינוך שלנו.

אורי בכרך : ... במיילים,

פנינה אמויאל משה : בסדר, אבל אין מה לעשות. יכול להיות שאנחנו נבוא לכאן בעוד

חודש כשנראה שיש עוד כסף ונבוא ונגיד: או-קיי, בואו ניקח עוד, זה

מודולרי, אין מה לעשות, אבל כרגע זה מה שאנחנו יכולים מתוך הכספים

שאנחנו יודעים שיש לנו, זה מה שאנחנו יודעים שאנחנו יכולים לאשר.

(מדברים ביחד)

פנינה אמויאל משה : רגע, אבל לא סיימתי, עוד לא התחלנו, רגע.

עמיר ריטוב : שנייה, איציק לא בישיבה היום והוא מטפל בזה אישית. הוא ידאג לישיבה

הבאה להביא פירוט מלא.

רונון חיון : אז בישיבה הבאה נאשר את זה.

פנינה אמויאל משה : לא, הם צריכים להתחיל לעבוד, רונון, רגע, וגם ה-210 אתה תקבל,

(מדברים ביחד)

פנינה אמויאל משה : אני יכולה לבקש מגילה להכין את הרשימה ולהעביר לכם אותה,

אבל האומדן של זה זה בערך 210 אלף שקלים. עכשיו, תב"רים נוספים.

עמיר ריטוב : כן, בואו, תנו לפנינה בבקשה.

פנינה אמויאל משה : יש עוד שני תב"רים. שנייה,

אורי בכרך : אפשר שאת ה-210 הוא מחר ישלח לנו את הפירוט ...

עמיר ריטוב : אנחנו נאשר עכשיו, אורי, נאשר.

(מדברים ביחד)

אורי בכרך : זום. שיחת זום מהירה.

עמיר ריטוב : לא, אנחנו נאשר עכשיו, לא בזום. אנחנו נאשר עכשיו. שנייה, אנחנו נאשר,

(מדברים ביחד)

פנינה אמויאל משה : זה בדיוק מה שאוהב דיבר עליו.

עמיר ריטוב : רק בטיחות, רק בטיחות.

פנינה אמויאל משה : אתה רוצה שאני אשים את גילה?

(מדברים ביחד)

עמיר ריטוב : רגע, אפשר רגע שקט? רגע. אנחנו נאשר את זה היום ... אבל אני מתחייב,

רונן חיון : לא, לא נראה לי, אתה כל הזמן אומר את זה. עזוב, אתה מתחייב ... אני

רוצה, אני לא מאשר, אני רוצה לראות על מה. אני רוצה לראות על מה, עזוב

כל הסיפורים האלה אחר כך.

פנינה אמויאל משה : רוני, אני אדאג שגילה תשב איתך ותראה לך את הכול.

רוני חיון : אני לא מרים יד על משהו שאני לא ראיתי.

פנינה אמויאל משה : בואו נמשיך.

בני דגמי : רגע, יש לי שאלה.

פנינה אמויאל משה : כן?

בני דגמי : אם כרגע אנחנו מאשרים ובתוך הרשימה אנחנו רואים שיש דברים ש-, מי

מגדיר את מספר 1, את הסיכון, את רמת הסיכון?

פנינה אמויאל משה : מי שעשה את הבדיקה.

בני דגמי : אנשי מקצוע.

פנינה אמויאל משה : נכון.

בני דגמי : זאת אומרת, רוני, אתה אומר עכשיו, באמת, אני עכשיו שואל,

רוני חיון : כן.

בני דגמי : אתה אומר, אני אסתכן ...

(מדברים ביחד)

פנינה אמויאל משה: רגע, תנו דקה לרונית להגיד משהו. שנייה, היא ישבה יפה כל הישיבה. דקה. דקה. רונן, רונן,

(מדברים ביחד)

עו"ד רונית עובדיה: כשאתם מאשרים את התב"ר, אתם מאשרים את המסגרת התקציבית. אתם לא מאשרים את כל אחד ואחד,

(מדברים ביחד)

עו"ד רונית עובדיה: שנייה רגע, לא הפרעתי לכם לצעוק אחד על השני. כשאתם מאשרים את התב"ר, אתם מאשרים את המסגרת. אחר כך אם תרצו לעשות שינויים בתוך המסגרת זה בסדר, זה לא מחייב ...

(מדברים ביחד)

אורי בכרך: ... יש לנו 800 אלף שקל, יש פה דוח. צובעים יפה בבולד מתוך ה-3 מיליון מה זה 800 אלף שקל ושולחים לחברי המליאה מייל פשוט, הכי פשוט בעולם, ואז באים לפה. גם רונן מרוצה כי אמרו לו על מה הוא מוציא את הכסף, וגם אני ...

פנינה אמויאל משה: אורי, אורי, אין שום בעיה לעשות את זה גם עכשיו. אין שום בעיה לעשות את זה גם עכשיו. אנחנו יכולים לשלוח לכם. די, בואו נתקדם. בוא נתקדם, חברה, רונן, בואו נתקדם. אנחנו יכולים לשלוח לכם לפי ההערה של אורי מה מתוך רשימת המכולת שהייתה ב-3 מיליון, מה מתוך זה יבוצע ב-800 אלף שקל. אני אבקש מאיזיק מהמפקחים שעושים את זה שיעשו את זה. זה אחד. 210 אלף שקלים זה לטובת התקינות, מה שאוהד היה כאן וביקש, זה חלק מהעניין. התב"ר השלישי, התב"ר השלישי,

אורי בכרך: תקשיבו רגע, שנייה רגע, אני חייב לעצור אותך רגע, זה דבר קריטי.

פנינה אמויאל משה: כן, בבקשה.

אורי בכרך: בסוף סל ייפול על ילד. אנחנו עוצרים עכשיו, סל או שער ייפול על ילד.

(מדברים ביחד)

פנינה אמויאל משה: אורי, בסוף מהנדס המועצה חתום על זה, ברצינות.

(מדברים ביחד)

פנינה אמויאל משה : טוב, אורי, בסוף מהנדס המועצה חתום על זה.

אורי בכרך : איפה הרשימה?

פנינה אמויאל משה : אז אתה יכול לשאול את זה לגבי כל דבר אחר. בואו נתקדם. לגבי

התב"ר השלישי שאנחנו רוצים לאשר, תב"ר של 500 אלף שקלים שהוא

בעצם מתוך היטלי הפיתוח לחברת החשמל לטובת כביש הכניסה לתחמ"ש

תנובות. זה דבר שכבר,

עמיר ריטוב : זה לא עולה לנו.

פנינה אמויאל משה : כן, זה לא עולה, זה כספים שכבר קיבלנו מחברת החשמל, והדבר

האחרון, איפה הוא? קיבלנו 250 אלף שקל, רגע, אני צריכה למצוא את זה.

לא, זה לא פה, שנייה. בסדר, אני רק לא מוצאת את זה. הנה הוא. קיבלנו

250, אורי, אורי, קיבלנו 250 אלף שקל ממשרד הביטחון לטובת שיקום גדר

ניצני עוז ושער אפרים. יש כאן התחייבות כספית. שלחנו את זה לכם גם

בעבר, לא שלחנו את זה שוב עכשיו, כי זה משהו שנדחה וזה התב"ר הרביעי

שאנחנו רוצים לפתוח. זהו. כן, בבקשה.

עמיר ריטוב : התב"רים מאושרים.

אורי בכרך : יש לנו 210 ויש לנו 800. ב-800 אלף, את אומרת, מתוך ה-3 מיליון, זה את

מטפלת בכל מפגעי הבטיחות, לא יישאר מפגע אחד,

פנינה אמויאל משה : קודם כול מפגעי בטיחות ... כאן, בתוך הדוח.

(מדברים ביחד)

אורי בכרך : לא, כי שואל את עצמי למה לא לקחת מיליון ו-10, בסדר? ולטפל בדוח,

פנינה אמויאל משה : לא, כי זה שני דברים שונים. אבל מה אני אעשה עם מגרשי ספורט?

אני צריכה לטפל גם במגרשי הספורט.

אורי בכרך : שנייה, לצורך העניין, נו. לצורך העניין יש מיליון בקרנות, או-קיי? את

המיליון הזה אני צריך להחליט לאן לקחת. יש פה איזו שהיא חלוקה

לבטיחות בספורט ובטיחות אחרת. לצורך העניין, רגע, ב-800 אלף אני לא

אסיים אולי, סתם אני נותן דוגמה, בסדר? את מגני הדלתות. בסדר? לעומת

זאת מגרש ספורט מסוים אני יכול להגיד רגע, הוא לא בטיחותי.

דובר : תסגור אותו.

אורי בכרך : סוגר אותו. מצד שני, את הדלת הזאת בכיתה אני לא יכול לסגור. או-קיי? אז זה מה שאני מתכוון. ברגע שאנחנו לא יודעים פירוט, אנחנו לא רואים, פנינה אמויאל משה : אבל בשביל זה יש אנשי מקצוע. אורי, באמת. אתה יורד לרזולוציות, אתה יורד לרזולוציות שמייתרות, שנייה, אורי, באמת, אז זה מה שאני מנסה להסביר. אתה יורד כאן לרזולוציות ... של אנשי המקצוע, בשביל מה יש אנשי מקצוע? זה התפקיד שלהם.

(מדברים ביחד)

עמיר ריטוב : ההערה שלך נכונה והיא תירשם שמבחינת בטיחות קודם כול הדברים, גם אתה אומר, גם זה זה בטיחותיים, הבטיחותיים לילדים.

דובר : בסדר, אבל גם אתה מה אתה מתערב לאנשי מקצוע? מה, הוא החליט בשטח, נו באמת. מה כל אחד,

פנינה אמויאל משה : רגע, יש לי עוד סעיף. רק באישור תב"רים תעשה הצבעה.

עמיר ריטוב : אני מבקש מכם להרים יד בעד אישור התב"רים. מי בעד אישור התב"רים מרים את ידו?

פנינה אמויאל משה : רגע, מי נגד? יותר קל לי. סיון.

דובר : אה, סיון הרים את היד. ואללה. סיון הרים את היד, חבר'ה. סיון הרים את היד, יא אללה.

פנינה אמויאל משה : סיון נגד.

סיון חרמוני : לא, לא נגד.

(מדברים ביחד)

רעם שאול : שנייה אחת. האם אפשר לקבל בסוף התהליך, אחרי שאישרנו, אחרי שביצעו את העבודה, איזה שהוא צ'ק ליסט מה נעשה?

סעיף 6 – אשרור נוסח סופי חוק עזר פינני פסולת

פנינה אמויאל משה : בשמחה. הלאה, בואו נמשיך. נושא אחרון, קצר קצר קצר. יאללה, חבר'ה, נושא אחרון. אשרור, רונן. נושא אחרון, אשרור חוק עזר לפינני אשפה. אני מזכירה לכם, אנחנו פעמיים אישרנו את זה במליאה הזאת

והתחלנו את התהליך ב-2017 לתקן את חוק העזר של המועצה לפינוי אשפה, ומשרד הפנים משך אותנו ואז נדמה לי, אם אני זוכרת נכון, 2019 או 2020 ביקשו מאיתנו אישור נוסף של המליאה. באנו למליאה פעם נוספת ואישרנו את זה ועכשיו אנחנו ממש ממש בישורת האחרונה ושוב נדרש אישור מליאה בגלל השנים שעוברות. עכשיו, אנחנו כל הזמן הזה, רק שתבינו, לדעתי שלושה יועצים משפטיים התחלפנו מאז, ועכשיו רונית מטפלת בזה.

אפרים חגי'ג': מה אומר החוק עזר?

פנינה אמויאל משה: מה?

אפרים חגי'ג': מה אומר החוק עזר? יש פה שינויים?

פנינה אמויאל משה: לא, אני שלחתי לכם. שלחנו לכם גם את ההסבר וגם את החוק. אני אתן לך את העיקר שלו, אפי. העיקר שלו עוסק בכל מה שקשור לפינוי פסולת מעסקים, זה העיקר שלו. איך אנחנו מפנים פסולת מעסקים והרעיון הוא שאנחנו מפנים לפי נוסחה שאושרה.

אפרים חגי'ג': מה זה פסולת?

פנינה אמויאל משה: כל מה שקשור לפסולת שאינה פסולת עודפת של הזה, פסולת ביתית מתוך העסק, הסדוויציים של העובדים, ארוחת הצהריים שלהם ... לא, לא, אנחנו מדברים על עסקים.

(מדברים ביחד)

פנינה אמויאל משה: אז אנחנו נדרשים בפעם השלישית,

אפרים חגי'ג': מה, מה השינוי שמה?

פנינה אמויאל משה: אני אסביר. אני אסביר. המועצה האזורית לב השרון לא גובה אגרה עבור פינוי פסולת מעסקים. כל עסק נדרש לפנות את הפסולת שלו בעצמו. נשאלת השאלה,

דובר: איך?

פנינה אמויאל משה: לא יודעת מה, כל עסק, אחד מביא דחסנית ומפנה אותה, כל אחד ולפי התוצרת שיש לו.

קובי רייך: המועצה לא מטפלת בזה.

פנינה אמויאל משה : עכשיו מה קורה? הרי הוא בא ואומר : אבל אני משלם ארנונה. אם אני משלם ארנונה, למה אני לא מקבל שירות? החוק אומר הוא צריך לקבל שירות עבור העובדים שיש לו. כל עסק צריך להגיש לנו דוח מרואה חשבון אחת לשנה, לפי הדוח הזה יש נוסחה שהוטמעה בתוך חוק העזר שלנו. אנחנו מחשבים את ה-, לפי כמות האנשים שיש לו בעסק כפול הפסולת שהוא מייצר וכמה פסולת אנחנו, למשל, אני אקח דוגמה פרופנדיטי. אני אני בא לפרופנדיטי, אומרת לו : אני יכולה לפנות לך שני פחים ...

קובי רייך : תיקחי את אבנט, אבנט ... בעיות.

פנינה אמויאל משה : יפה, אבנט. אני יכולה, אני לא יודעת מה, כמה החישוב שלו, אבל נגיד אני יכולה לפנות לך פח של 1,100 או שני פחים של 1,100 או לא משנה מה, ואת היתר אתה מפנה בעצמך.

קובי רייך : אבל למה את לא יכולה להגיד תשלם עודף?

פנינה אמויאל משה : אבל אנחנו לא רוצים להתעסק עם זה.

קובי רייך : מה זה את לא רוצה?

פנינה אמויאל משה : כי אני לא רוצה, אני אסביר לך גם למה.

קובי רייך : תגידו, את העגלה הזאת אני אפנה לך ואת העגלה הזאת לא מפנה לך?

פנינה אמויאל משה : כן, וזה מה שקורה גם שנים רבות, ואני אסביר לכם גם למה. כי הרבה פעמים יש פסולת שאני צריכה בשבילה פינוי מיוחד, למשל, אם אני לוקחת אטליז שיש לו בשר, את יודע איזה פסולת מיוחדת זאת? אז מה אני צריכה עכשיו להביא משאית מיוחדת שתפנה אטליז? או פסולת של מפעל שמייצר עץ, ואז אני צריכה לפנות את זה בפסולת אחרת. לא מתעסקת עם זה. כל אחד עם מה שהוא מייצר.

עמיר ריטוב : בסדר, קובי, מה לא בסדר?

קובי רייך : אני לא אמרתי, אני שואל בשביל לדעת להבין, לא, זה הכול. למה במקרה הייתי, חשבו שאני הסגן של ראש המועצה ועירבו אותי באבנט, היה בלגן באבנט. היה בלגן שם.

עו"ד רונית עובדיה: יש גם תחשיבים כאלה ונוסחאות שמוכרות על ידי משרד הפנים, x אנשים מייצרים, זאת אומרת, כל בנאדם מייצר x פסולת. יש שמה איזה תחשיב מסוים שמשרד הפנים מאשר אותו ביחס לפינוי אשפה.

(מדברים ביחד)

עו"ד רונית עובדיה: הרעיון הוא, העיריות אמרו בצדק רב שהן לא מתחילות לפנות את הפסולת התעשייתית, ואז נשאלה השאלה מה זה אותה פסולת תעשייתית ולכן נקבעו הנוסחאות. זהו. פעם רביעית בערך שהחוק הזה מגיע, עבר את כל האישורים מבחינת הגנת הסביבה, משרד הפנים.

פנינה אמויאל משה: אושר? יש שאלות נוספות לגבי החוק? תודה רבה לכולם, המשך ערב נעים. רונית, תודה רבה.

דובר: חג שבועות שמח.

**** סוף הדיון ****